

י ש ר א ל מ ד י נ ת

ה ב ט ח ו ן מ ש ר ד

הבטחון ומערכת ארכיון צה"ל

506 88
50

בתיק זה, בהשוואה לתיק המקורי, חסרים *10* קטעים, אשר נאסרו לעיון על פי קריטריונים שנקבעו על ידי שר הבטחון, כתנאי להקדמת פתיחת החומר לעיון

תיק זה הוא העתק מצולם מהתיק המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומערכת הבטחון השימוש בתיק זה מותר רק למטרות שאושרו כדין חל איסור על ייצור ואו צילום עותקים נוספים מהתיק בלי אישור ממי שהוסמך לכך על פי דין

506/1988

50

2

משרד הביטחון
ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון

התחלת התיק

שם היחידה: מח. חט' תו"צ 251 מח' הסא"ר.

251 - סיכומי תחקירים.

הנושא:

מח' מברקת - תחקיר

אנ"ם-מה"ד-היסטוריה
הד - 1 - 178
עתק מס' ...

שימושי אינטנסיביות, ושם כי בלבו ה"הרף" ^לב דקו. וזאת משום שההטיבה זו רחשלתית לא שרחה מעולם בניזורה זו. האימונים היו ככלי נשק שונים, לשם רעיון. אך מאחר וראש-השנה חל ב-25 לחודש, ו מאחר ושלטונות הצבא רגו לשחרר את האנשים שהיו בקי לפני ראש-השנה, הורדנו לקו בכקוד של ה-25 לחודש. דהיינו - זמייס לאחר שהגענו. לאורך קי "בר-לב" היו כ-20 מוצמס, שלעיתים המרחם בניזוחם עלה על 10 ק"מ. אנשי הנדודי חולקו לקבוצות, על כל קבוצה היה לאייש שוצב אחר. בחלקי נפל לשוח במוצב בשם "מפרקת". "מפרקת" היתה בניזורה הצפונית, והיא הוחה המוצב הדרומי ביוזר שבניזורה הצפונית. המוצב היה מטוקס מול אר מלאכותי כשם - אל-בלק^ל. בשעת החמירה התעלה, ^{יצד}הנדודי התעלה -קטע זה - ל-"סולג". וזאת כדי לאפשר לאניות שבא מהצפון לעבור בתעלה, ובכך בשעה אניות של י- התיכון טן הדרום, טעו לצד האי ואפשרו מ עבר לאניות שבא מהצפון.

בנקודה זו היו נקודות נווט, ונוטים שכוננו את התנועה בתעלה. רוחב האי המלאכותי הזה היה כצפון כ-20 מטר, במרכזו - הרוחב הניע לכדי 160 מ', ובדרומו חזר והיה כ-20 מ'. במלחמת שש ששת הימים ניתגר לצה"ל הוראה להניע עד למיזם. לכן לא היו כוהותיו, ולא תפסו את האי. המצרים תפסו את האי ובנו עליו אר מוצביהם. כמו כן שימשה התעלה בין הגרה המערבית-מצויים, ובין האי לאימוני עליחה של הצבא המצרי. זה היה מקום אירואלי לאימונים כאלו, כי אזור זה היה ניסתק מעיני כוהותיוג האספק- אל השי: הועברה באמצעות סירות "יו-יו" - סירות שהיו נושכים באמצעות הבל. על האי אל-בלק^ל היתה מוצבת פלוגת קומנדו מצרי. מול כל אורך קו "בר-לב" נאמד הכח המצרי כ-80 אלף חייל, וזאת אמרה שבאופן תאורתי על כל ק"מ של הקו, הוצבו כ-200 חיילים מצויים. א לכל 5 מ' - חייל מצר אחד. לעומת הקו המצרי - היה מאייש קו "בר-לב" ב-500-600 חייל.

כא/ל אמיר: כוא תחרכו יוזר ב- - אתה מדבר כרנע כרמה של סיקוד או מסכ"ל.
כוא נתעסק יוזר עם העניין שלנו. אך אנחנו התכווננו, ואיך אנחנו -
דב קציר: זה לעניינינו בדיוק. כשכשאתה עומר מול 80 אלף חיילים, ואחז כח של 500 חייל, אז זה מסביר כבר משהו ראשוני.
סא"ל צנור: אתה גם לא מדויק, זה פחות מ-500 חייל.
דב קציר: נכון, אני אבל שטה את זה לפי דבריה של גולדה.
סא"ל אמיר: כוא נתעסק עם הדברים שלט, זה שחזור של "מפרקת" אולא שחזור של כל קו "בר-לב".

דב קציר: אקוי. מוצב "מפרקת" שכן מול חלקו הצפוני של האי אל-בלק^ל, הגענו למוצב לקראת הצהריים, גודל המוצב היה כ-50 מ' אורך, וברוחב של כ-25 מ'. צורתו סרעה, או צורה האת - "יו"^ל. במרכז ה פרסה היתה חצר, מפנה ניתן היה להניע לבונקרים. הבו נקרים היו כעין חדרים מוגנים, בחלקט העליון כשכבות אכן ועפר, שאותם החזיקו מוסתה פלדה זקושה. וזו במוצב 5 בונקרים עקריים - בונקר אחד - הבונקר המרכזי, היה כב משני חדרים, והוא נקרא המ"ל, חדר המלחמה. בו התגוררו מספר המוצב אבגר אמרוד, סמל המוצב

אג"מ-מטה"ר-היסטוריה
הר - 1 - 178
ערוך מס' ...

רמ נודע, הקשר - ה' יעקב, כבונקר זה היחה מרכוזה שלטון ואלמוט. משני צידי החדרים של בתקר
 אחד היו שני מרדודורים, לכל פרודור שמי נכנסות. כניסה קדמית מהחצר, וכניסה אחורית - שעלתה
 על העמדות האחוריות - 1, 2, 3, ו-4. ההכרה היחסינו כבונקרים, אני, קלוקובסקי, ומש"ק המרמנות,
 התגוררו כבונקר מס' 5. בדרך-כלל לכל הבונקרים היו לפחות שתי כניסות. לבונקר 5 היחה כניסה אחת.
 בבונקר היו 4 מיטור. - - בונקר 5 יועד מאז ומתמיד להיות בונקר אנשי המרמנות.
 בכלל מחסור באנשי מרמנות, נשלחו רק שלושה. הערר קתח משני לבונקר היווה חסרון רציני,
 בנוסף לזאת היחה זה הבונקר היחיד - ערכה איורור סכאנו לא היחה קנימה. ביהר הבונקרים יחה מערס
 סאה. בנוסף - היחה זה הבונקר הנמוך ביותר. לא אהה ספגו ספחה כראש בשעה שמיחי
 למא להדקף בו. אך למרות כל המטרונות שמיחי, היחה בו כערן איחור. אכל אנשי היו ספקצוע אחד,
 ו היו מרגלים זה לזה. בסיקוסו היחה כמרחק מיהר הבונקרים, דבר שהקנה מריווח ומעמד.
 בונקר 5 - היחה ככרחה עמדה 5. עמדה 5 היחה מליכבה מ-שתי עמדות. עמדה נ"מ שצורחה עיקול,
 ושטמנה נחשפה כיסה שמייס בקוטר של כ-2.5 מ'. ממנה הוליכה געלה אל העמדה עצמה. עמדה 5
 החה העמדה הדרומית ביותר של המוצב, משם היחה ניהן להשקיף אל התעלה, אל חלקה הדרומי של התעלה
 ואל הרמנות, סוללת העמר שלהטנקים שהיו כמרחק של כ-600 מ', דרוסיה למוצב "המפקת".
 כמו כן ניהן היחה לראות מעמדה זו את ה אי אל-בלק, שהלחנו הצטוני
 החל מול עמדה זו, והתפשט דרומה. מבונקר 5 היחה מרחק קצר גם לעמדה המרמנה. לעמדה זו ניהן
 היחה לררה כשתי דרכים - דרך התעלה קשר שירדה לעמדה זו, ודרך שנייה ע"י טיפוס, ע"י
 מולט שהיחה מוצב מול פחה בונקר 5, ומשם היינו הייבס לספס על הסוללה ומשם להגיע לעמדה הנ"ל.
 עמדה המרמנה היחה אף היא עמדה עולה, וממנה לא ניהן היחה לראות את האוייב בכל דרך שוא.
 התזה של מתכנני המוצב, ופיטר צה"ל וזאה אני מסיק מסיק המרמנה - ומכווני שניחגו לה -
 היחה שבסירה וכוחות האוייב יחגו את התעלה, היו שהם לא יעלו ישיריה על המוצבים, אלא יעברו
 מטיחה. לכן ניהגו למרמנה 4 ש"ש-ים. כווננו אש. וכולט לעבר שטחינו. ש"ש-4 אל הציר הדרומי.
 ש"ש-3 אלכסון דרום-מזרח. ש"ש-2 אל כוון צפון מזרח, ו-ש"ש-1 כווננו היחה צפונה. כפי שכבר אמרתי
 לא היחה כל ש"ש לעבר צפון מערב, מערב, ודרום מערב. פורשו, שלא נילקחה בחשבון הצויה ישירה
 ש, בו הוח האוייב. בנוסף לסנבלה רצינית זאת, היחה סנבלה סכנית נוספת, והיחה שהמגדל שואה בחלקו
 הדרומי של המוצב בין ש"ש ה-ש"ש-ים, ש"ש 3 ל-ש"ש 4, פורשו - שאי אפשר היחה כסוחים ססוייטים
 לכונן את המרמנה ימינה ל-ש"ש 3 או שטאלה ל-ש"ש 4. בנוסף לשתי סנבלות אלו, היחה סנבלה שלי שיה
 ו היא סנבלת מיקוט ההחמושה. המצוה למרמנה, היו ברובם מחוץ לעמדה המרמנה, ולדעתי רחיקים
 מדי. מעמדת המרמנה והבילה התעלה על עמדה 6 - שבאיסן מעני היחה הדר קטן, בי היחה מוצב
 הכריסקוף. ומשם המשיכה התעלה אל עמדה מס' 7. שלדעתי היחה העמדה החשובה והסוכה מכילן.

אנ"מ-מה"ד-היסטוריה

הר - 1 - 178

שחק טו ...

עמדה זו הלשה היטב על התעלה לצד מערב, וממנה היה קשר עיין עם עמדות מרנמה, 8, 9, ו-1.

בנוסף - צפתה אל הצר הטוב. פתחה לעידה 7 וזאת נקודה חשובה מאוד, בחצר היו

שני בונקרים. בונקר אחד היה בונקר התחמושת, ובונקר שני היה בתקר חדר הנגרטור. למה אני אומר

שזו נקודה חשובה - כי הפריצה נעשתה דרך 7, וברגע שהם הגיעו ל-7, לשוט כה לא הייתה אפשרות להגיע

אל בונקר התחמושת. מירוש - כל העמדות היו היובת אח"כ להשאר ולהלחם עם התחמושת שהייתה

להם בעמדה.

אתה קצת מאריך בעניינים האלה, טוב שזה כתוב אצלך ככה, אבל אנחנו

טא"ל אמיר.

קצת מחטיאים את המטרה בעניין הזה. אנחנו נחפז עם הדברים שהם לא כל

בך קשורים לקרב. אני בהחלט הייתי את כל הדברים האלה ליומיו,

אני לא יודע למה זה לא קשור, אני חושב שזה מאוד קשור.

דב קציר:

אני רוצה לשמוע את זה קשור לקרב, כי ברגע שאנחנו נספר על של בים

טא"ל אמיר:

נוספים, מה היה יותר מאוחר, תכונה לא חזקה לטו. אז אולי תקצר בעניין-

הזה, ואח"כ נגיע ליה, חנוי - הם פרצו, שלטו, אי אפשר היה להגיע וכן הלאה -

הראה, אני לא מעביר כיקורח. אני מספר סיפור כצורה האובייקטיבית

דב קציר:

ביותר, כפי שאני הייתי את הדבר הזה. כשאני הייתי צריך להשוו

כמה רימונים, אז היינו צריכים לשלוח את אדם לעמדה התחתונה, על-מנת להוציא שני רימונים, זה

זה תחת אש היה רצינית ביותר.

לוב, אנחנו עוד מעט נגיע לשלב הזה - ומשום כדו שכל שלב יהיה מתואר

טא"ל אמיר:

ככה בשיחזור - אם אנחנו נקדים ונערכב את כל דרכים, ברור- מפה לא-

נצא.

אוקי. עמדה 8 הייתה אף היא עמדה נוחה, וגם ממנה ניתן היה לצפות

דב קציר:

אל התעלה, הניזורה המערבית. משם המשיכה התעלה, וירדה מעט אל עבר

מס' 9 שהיא עמדה הצפון מערבית. עמדה זו אף היא הייתה מחולקת ל-שתי עמדות - עמדה אחת עמדה נ"ט,

וקצת למעלה ממנה העמדה עצמה. עמדה 9 נפתח אל עבר חלקה הצפוני של התעלה, ומשם ניתן היה

אף לצפות בסוצב השכן-הצפוני ל-"מפרכת". או יותר נכון, כמנדל התצפית של הסוצב "מילני".

כמו כן ניתן היה לראות משם את המזורה הצפון-מזרחית. עמדה זו שלטה גם על אזור הכניסה למוצב,

מחוץ לנכולות הפרסה שכנו שני ציפוס קטנים, האחד שימש כמקלחת, והשני-בחי השימוש.

אם קרה שאחד מהחיילים היה נזקק לשרותים בעת לילה, הרי שהיה עליו לפני צאתו מתחום הפרסה,

להודיע לשומרים, בעמדה 9 ועמדה 1 - שהוא יוצא לשרותים, ושאל להם לפתוח עליו באש.

מעמדה 9 ירדה התעלה המקשרת אל פתח הפרסה - החצר. היה עלינו להצות את החצר, לרדת

ת למרכזה, שלא רחוק מן הכניסה לבונקר החמ"ל. ומשם עלתה התעלה אל עבר כל כוונת הרוחות.

ניצב כאחת הנקודות הנכונות שכתוב, ובנוסף לנבחר הרב, איפשר מבט הופשי אל מעבר לסוללו.

אנ"מ-תח"ד-היסטוריה
חד - 1 - 178
ש תק ס...

עמדה זו הלטה היטב על דהעלה לצד מערב, וממנה היה קשר שיון עם עמדות סרגמה, 6, 9, 1-1.
בנוסף - צפתה אל הצר העוצב. מתחת לעגדה 7 וזאת נקודה חשובה מאוד, בחצר היו
שני בונקרים. בונקר אחד היה בונקר ההחמושה, ובונקר שני היה בתוך חדר הנגרסור. לפה אני אומר
שזו נקודה חשובה - כי הפריצה נעשתה דרך 7, וברגע שהם חגשו ל-7, לשום כח לא ידעה אפשרות להגיע
אל בונקר החמושה. מירוש - כל העמדות היו חייבות אח"כ להשאיר ולהלחם עם התחמושה שהיתה
להם בעמדה.

טא"ל אמיר - אתה קצת מאריך בעניינים האלה, טוב שזה כתוב אצלך ככה, אבל אנחנו
קצת מחטיאים את המטרה בעניין הזה. אנחנו נהעסק עם הדברים שהם לא כל
כך קשורים לקרב. אני בהחלט הייתי את כל הדברים האלה ל-סופו,

דב קציר - אני לא יודע למה זה לא קשור, אני חושב שזה מאוד קשור.
טא"ל אמיר - אני רוצה לשמוע את זה קשור לקרב, כי ברגע שאנחנו נספרו על שלבים
נוספים, מה היה יותר מאוחר, הנונה לא היתה לנו. אז אולי תקצר בעניין-
הזה, ואח"כ נגיע לזה, תגיד - הם פרצו, שלטו, אי אפשר היה להגיע וכן הלאה -

דב קציר - תראה, אני לא מעביר ביקורת. אני מספר סיפור בעורה האובייקטיבית
ביותר, כפי שאני הייתי את הדבר הזה. כשאני הייתי צריך להשיג
כמה רימונים, או היינו צריכים לשלוח את אדם לעמדה התחמושה, על-מנת להוציא שני רימונים, וזה
זה הנה אש היה רצינית ביותר.

טא"ל אמיר - לזכר, אנחנו עוד מעט נגיע לשלב הזה - ומשום כדי שכל שלב יהיה מתואר
ככה רשימה - אם אנחנו נקדים ונערכב את כל הדברים, ברור - מפה לא-
נצא.

דב קציר - אוקי. עמדה 8 הייתה אף היא עמדה נוחה, וגם ממנה ניתן היה לצפות
אל התעלה, הניזרה המערבית. משם המשיכה התעלה, וירדה מעט אל עבר
מס' 9 שהיא עמדה הצפון מערבית. עמדה זו אף היא ידעה מחולקת ל-שתי עמדות - עמדה אחת עמדת נ"מ,
וקצת למעלה ממנה העמדה עצמה. עמדה 9 צפתה אל עבר חלקה הצפוני של התעלה, ומשם ניתן היה
אף לעפות במוצב הטכני-הצפוני ל-"מפרקת". או יותר נכון, במנדל החצפית של המוצב "מילט".
כמו כן ניתן היה לראות משם את המזרה הצפון-מזרחית. עמדה זו שלטה גם על אזור הכניסה למוצב,
מחוץ לנבולות הפרסה שכנו שני צריפים קטנים, האחד שימש כמקלחת, והשני-בתי השימוש.
אם קרה שאחד מהחיילים היה נזקק לשירותים בעת לילה, הרי שהיה עליו לפני צאתו מהחגם הפרסה,
לודיע לשומרים, בעמדה 9 ועמדה 1 - שהוא יוצא לשירותים, ושאל להם לפתוח עליו באש.
מעמדה 9 ירדה התעלה המקורה אל פתח הפרסה - החצר. היה עלינו להצות את החצר, לרדת
קצת למרכזה, שלא רחוק מן הכניסה לבונקר החב"ל. ומשם עלתה התעלה אל עבר כל כוונת הרוח.
המנדל ניצב באחת הנקודות הנכונות שבמוצב, ובנוסף לגבהו הרב, איפשר מבט תופשי אל מעבר לסוללו.

או"ם-טה"ד-היסטוריה
תר - 1 - 170
עוזק מס'...

ה עמר ש שנצבק על שפת התעלה, בנדה המרובית המצרית. הסוללה המצרית הניעה לעיתים לנזק 10 מ' ויותר. (את הסוללה ת - - אני לאזרע אם כדאי, אתה רוצה שנחאר מה אשה - -)

ט"ל אגודת- לא, זה לא - - אנחנו נחטוא ככה את העניין. אנחנו הרבה מאוד זמן

נרבר על דברים שהם מבחינתי, לפי דעתי הם יבשם ואני רוצה לשלוח

ל מחזור של הקרב. כי התאור מ אמת בדיוק כל טוללה, יש הצלוטים, ולא נרבר בשביל זה לאסוף

את האנשים. דב, אני מצטער שאחא לא בדיוק תפסת את הנל בינתיים, שד מעט. אז הוא אילי אנב

אנחנו נחחיל עם האנשים החברים, ואלי תתפוס ככה - -

קמ"ן-צ"ח- בקשר לתאר טל - מה בדיוק ^{אני} ^{אני} אייב, מה בדיוק מבנה

המטה, רחב וזה, אני הושב שדא קצי סלף.

ט"ל אגודת- הוא לא סלף. ככה זה ניראה לו.

צ"ן, אני לא מנסה ל... זה לא שיחזור של מודיעין עכשיו, זה לא שיחזור

קר קעי של מבנה המוצב. אם יש נקודה שקשורה לקרב, אבסס להעלות אתם, רלוונטיה למקום,

ט מני שאנחנו לא נחחיל ולא נמור את ר העניין הזה. דבן, מה אתה יכול לספר על התקופה הזאת של

עד מרוץ העלמיה. מבחינת אימונים, שגרה, מה עשיתם, אך היאמנתם, מה ידעתם, איזה תרגולות עשיתם

ו כן הלאה?

דבן: אני אספר את זו בקיצור. אנחנו התניסנו כ-23 לספטמבר, כמו

שצוין, כשביל למשל זו היחה הפעם הראשונה שאני יורד לקו, כמו

העלת טדאן. כשאני לא יודע בכלל מה הול' שמה, איך זו ניראה, מה הולך. אז היינו צריכים לפחות

איזה אסון בשביל לדעת מה הולך שמה. לא קיבלתנו איטון בקושי של יום, ויום וחצי. וירגע לקו.

ותולקנו לפי תפקידינו, כל אחד בתפקיד שלו. אני הייתי נצפיתו. ואני לך את האמת - הייתי נומיים

אברי זה יצאתי לחופשה של ראש-השנה, ככה שאני לא הכרתי טוב את הענין עד מרוץ העלמיה. משה

מינהד לא ראיתי שם.

הם עשיתם תרגולות שמה?

ענינו כל יום תרגולות, כל ערב. אפרתי דיה מהרגל אתנו כל ערב.

ז"א "טפירה" ו פשיטה, וכל העינינום האלה. כל יום כמעט היינו

עושים את התרגולים האלה. כך שחינו בעניינים, אבל זהו.

ט"ל אגודת- עכשיו - אתה אומר שדויד העמיתן, אז אתה הזרה ארר ראש השנה,

ומ-סוף ראש-השנה היו עוד שבוע ככרעה המלחמה. מר ראוי, ומה - - ?

דבן- אני הכרתי בכלל את כל הניזרה שמה שאנחנו היינו, את האו, יותר צפונה

יותר דרוסית. כערך הכרטי מה שד לך שסד. היו עמדות, הרבה עמדות-

יו רמכות, וסנקים, אבל במשך השבוע האחרון היו הרבה שיטיות. למשל - הכניסו נשק, זה

י כמו עינינו, ראינו אך הם מכניסו מ נשק. למש' - בקר אנחנו קמים, היה שדה, למשל

הם לפנינו, חרוש - ז"א נקי. למחרת אנחנו באים, רואים ציטט שמה מרגמות בכמויות.

אנ"ם-מהלך-היסטוריה
חד - 1 - של
עותק מס'...

בגמר ש שנצבק על שפת התעלה, כנגד המערבית המצרית. הסוללה המצרית הוצעה לעיתים לנזמה 10 מ' ויותר. (את הסוללה - - אני לא יודע אם כראי, אתה רוצה שנתאר מה אשה - -)

לא, זה לא - - אהנו נחסיא ככה את העניין. אהנו הרבה מאוד זמן

לשחזור של הקרב. כי התארו ש אשה כדיוק כל סוללה, יש הצלונטיס, ולא גריך בשביל זה לאסוף את האנשים. דב, אני מצטער שאחא לא בדיוק תפסת את הגל כינתי יט, שר העט. אז כוא אולי אנה

אנהנו נהחיל עם האנשים האחרים, ואלי התפו ס ככה - -

בקשר לתאר של - מה בדיוק ^{אני} ^{אייכ.} מה בדיוק מבנה הטטה, רחב וזה, אני הושב שדא קצר סלף.

הוא לא סלף. ככה זה ניראה לו. סא"ל אמיר

צ"ן, אני לא מנסה ל... זה לא שיחזור של מודיעין עכשיו, זה לא שחזור קר קעי של מבנה המוצב. את יש נקודות שקשורות לקרב, אבקס להקלות אתם, רלוונטיה למקום,

מני שאנחנו לא נחחיל ולא נגמור את ר העניין הזה. דען, מה אתה יכול לספר על התקופה הזאת של ער פרוץ והלחמה. מבחינת אימונים, שורה, מה עשיתם, אך התאמנתם, מה ידעתם, איזה תרגולות עשיתם וכן הלאה?

דען: אני אספר את זה בקצור. אהנו התניסנו כ-23 לספטמבר, כמו שצויין, כשביל למשל זו היתה הכע הראשונה שאני יורד לקר, כמו

תעלת סואץ. כשאני לא יודע בכלל מה הול שמה, איך זה ניראה, מה הולך. אז הינו צריכים לפתח איזה אופן כשביל לדעת מה הולך שמה. לא קיבלנו אישון בקושי של יום, וום יחצי. וירדנו לקר.

והולקנו לפי המכריטי, כל אחד בתפקיד שלו. אני הייתי וצפיתו. ואני לך את האמת - הייתי ומויט אהרי זה יצאתי להגנשה של ראש-השנה, ככה שאני לא הכרתי טוב את המעור עד פרוץ והלחמה. משה מיוחד לא ראיתי שם.

הם עשיתם תרגולות שמה? דען:

ענינו כל יום תרגולות, כל ערב. אפרתו היה מתרגל אתנו כל ערב. ז"א "סטנדה" ו טיטה, וכל העיונינום האלה. כל יום כמעט היינו עושים את התרגולים האלה. כך שדינו בעיונינום, אבל זהו.

עכשיו - אהה אמר שידות העפות, אז אהה הורה אררי ראש השנה, סא"ל אמיר:

ומ-סוף ראש-השנה היי עיר שבוע כדריך המלחמה. מה ראוי, ומה - - אני הכרתי בכלל את כל הניידה איכה שאנחנו הינו, את האי ויותר צפונות ויותר דרוסיות. בערך הכרתי מ: שד לר שמה. היו עמדות, הרבה עמדות-

ודו רמפות, וטנקים, אבל כמשך השבוע האחרון היו הרבה שוטיים. למשל - הכניסו נשק, זה ראינו כמו עינינו, ראינו אך הם מכניסו מ נשק. למשל - בקר אנוב קמים, היה שדה, למשל

היה שדה לפנינו, הרוש - ז"א נקי. למחרת אהנו באים, רואים צצים שמה מרגמות בכמויות.

וביל לה היוני שו מעיס כמש רעש של מכונה גדולות . . .

אתה טנקים, לא נסעו, אז הם הכניסו אתם ע"י רכב כבד. שמענו תנועה, כפי ינועה חזקה במשיר השידוע הא' חרוץ. אפילו קנה יותר. היתה תנועה חזקה, והיה כה יותר - - כמש ראינו שטנקים פוטוויים וכל מיני תותחים למוניהם, היה כמש - - היתה שיה אך שאומרים - תנועה חזקה מאד. וכל זה דיווחנו לרמ"ל. דיווחנו את זה גם כמש באופן סדיר, ואפילו יותר מדי, אפילו שפיל ל מין משהו שאני לא יודע מי זה וזה בקשר בסלפון, אני דיברתי איתו אישית, הוא אמר לי - אתה רואה יותר מדי, ותפסיק לכלכל את המוח. זה אני שמעו במר אוני, ואני גם אמרתי את זה ל-אמרנו זכרנונו לברכה. זה חרה לי מאוד. כי אלה דברים שהם מציאותיים, זה לא היה דבר שאנחנו משהים. אמרנו זה שוט דבר, זה המרונים, וזה כלום. לא איכפת לנו, זה לא עניין שלנו. זה עניין של הסודי עין. אז אני אומר לך - שהיתה תנועה שמה חזקה מאוד, וזה שיטי גדול מאוד, עד לי וס המלחמה היה שינוי. אנחנו גייד לך את האמת - הרגשה מיוחדת למלחמה לא היתה לב, לא היונו במצב שאנחנו הולכים להכנס למלחמה. היונו רנועים, עשינו את הפקידונו כמו שצריך הכל. בסדר, הכל דפק יופי. לא דור שום בעיות. עד לאותו יום הנורלי.

סא"ל אמר: ברזני, אתה כחובש מה אתה זכול לספר?

ברזני: אני אבנר כחובש כמורב, כל העתלים האלה, וזה, זה לא מעניין אדו גם לספר אתם. מה שכן זה היה שבועיים לפני המלחמה, זה ששם כל הדיווחים וקצינים שבאו, מגדלי תענית, וראו את כוחות המערים, אך הם מתארגנים לצליחה, וכל האימונים טונו עד שים - אני מחפלא למה שהם לא הסיקו מסקנות, ולא הנכרו לכל המחנות באיזה שד כח של 10-15 איש היה מספיק לנו כשמייל להחזיק שש מעמד. וזה מה שמעניין אתי רק.

סא"ל אמר: מבחינת עוררת וכל הדברים שקשורים איתך כחובש?

ברזני: עייד לא היה מספיק. אני מעודו - סיפלו רק כהניונה של השבעה. אני רוצה לציין שד משהו. במשך השבועיים, עד המלחמה, אנחנו סך הכל עשינו פטווח אחד של הנשק האישי שלנו. וגם האטים. ויש לעיין שם כספר

סא"ל אמר: לא דור הקינים. כמש לא היו הקינים, וחלקים היו לא במצב תקין, ואנחנו אמרנו את זה, ודיווחנו את זה, שהם לא הקינים. גם הנשק האישי שלנו, האישי לא דור באופן תקין. זו היתה כאמת נקודה שבאמת כדאי לציין אתה. ולמשל המרגמה, המרגמה ה-3 מ"מ היתה ו פנומה. ככה שאני אמר - נוצב כזה - סך הכל הנשק הכבד שזיה לנו, זו היתה מרגמה וכזקה - הנשק לא היה כסדר. (אני מדבר על אחת המרגמות) בזוקה שלנו למשל לא פעלה בכלל.

סא"ל אמר: כל אחד הניב - כי זה מה ברור לי, שלא ל...התאמת מלאה

על כל דבר, אז אל תקפצו אלא כל אחד יגיד את מה שיש לו. בהתמונה היתה ישנה מאוד, הרכבה הקלות היו לו.

דני:

אנ"מ-טח"ל-היסטוריה
הר - 1 - 176

אתה זוכר דבר כזה? הרגיל הכורה - ששנקים בריכוס להגיע למוצב, כמובן שלא היינו ^{לחיות} כי הם היוו כשה נמ"טים ש נ"נים, אתה זוכר דבר כזה שעשית?

ע"י - אני אישיה, אם היה דבר כזה, לא השתתפתי בדבר כזה, אולי הייתי באיזה

פונה שזכר א. ואולי הייתי בחפיד כל שזכר. אבל בהקשר לזה - זכור לי

שכא המ"ט, מה"ט איש קבע, לא יודע מה שמו, לא בכיר אותו. 4-6 ימים לפני כל מה שקרה לפני יום כיסור, וזכר לנו - זכור, אין מה מה לחשוט. אנהנו בעורף, איך שיקרה כשה כזו טועט מאד אנהנו גייע ונחמה עליכם, ונעטרף אליכם. אבל הרגיל טשו, אני לא זוכר דבר כזה.

סא"ל אמר: טוב, אנהנו עוד נחזור את"כ למי שירצה לזוסיף - אז הוא סטי נשמע

מסך, אם יש לך מה לחוסוף בעניין זה.

טנ"ר - כמו שאמר רב - התניסנו וכיום האימונים לא היה זמן מספיק להתאמן,

למה שזה היה הזכר, וירדנו לקו. לומר את ה אמה - אני הייתי פשו ראשתי

ב העלה, וקיבלנו אתה מוצב. וכבר באותו יום - כבר עש"ה לנו הכרזת אבנר אכרז - להכיר את

כל המוצב, וכבר באותו יום, אטילו כבר החז לנו את האסמטיוס יום יום, כ- "סטינה" ופשיטה,

וחילוף פעוקים, וככה זה היה. לומר אתהמפת - אני מצייין מה בזה שזכר א אמן אוחנו, אני הושב

שזה העיל הרכה, הוא אימן אתהנו ונתן לנו להכיר את העלית, הן מסוככות מאד מי שלא מכיר, אבל

ז ה טוב, וזה שהעיל - אני הושב חלק, וכעיקר שכשנסעתי הוא העיל, נצלתו אמ ו-עדו.

וככה זה נמשך. בערב כיסור - זה זה - שמעתי קול רכב כבד גיחה על הרצפה. אז דיו החי

את זה, אמרו - בסדר, קיבלנו את הודעתך, ו-אבנר ככל זאת רצה לזרז שהם קיבלו את ההודעה.

קיבלנו את הודעתך, וזו ששקחה. וכמה זה נמשך. שום שבת - רגיל, כל אחד מי שהיה

בתפקיד שלו, ופקוד שלו, וביום שבת בשעה - 13:45 - קיבל מקודה - אבנר אמר שבשעה 18:00

מהחילים לחקוף אותנו.

סא"ל אמר: אנחש על זה נספר יותר מאוחר. אני - עד לשלב הזה.

סא"ל אמר: כל"ט, אתה רצה לזוסיף משהו?

טנ"ר - 'אשתדל לזוסיף. אני ירדתי לכו ב-24. וישר ירדתי, הייתי ב-כ"ד'ת

והא"כ ירדתי לקו, אך שירדנו, הנענו למוצב - קיבלנו תדריך מ-אבנר

אמר לי, לגבי המוצב, לגבי העלות, לגבי - איפה כל עמדה נמצאת וכד'. וגם קיבלנו הוראה מ-אבנר נרדס

לגבי העירוד וישו שנימצא במוצב, ולי יצא בבקרה - באחד הימים שיש עיני מ-רב קצנד,

ושם זיהינו תנועת כשה. ואז צפנו ^{לעבר} עם ה-אס, קצ, אס. ידועה י אר זה ל-אבנר אמרתי,

אבנר אמרתי עלה אלינו לעמדה, והוא הביט לשם, הוא דיווח על זה. אבל אני הייבב לגבי זה לא שמעתי

שום דבר. גם כן לגבי ההרגולים במוצב, קיבלנו הרגולים שמה, ז"ל כ"ד הרגל יתנו לגבי נשימות,

לגבי כוננות, לגבי נ"ט, זהו. ולהוסיף, יותר אין לי לזוסיף - זה כמו כל המכ"ת צ ייבב.

אנ"ס-מה"ד והיסטוריה
הד - 1 - 178

48 -
מ"ל-מ"ל

דמק?

עד כנה שלי זכור, האמון האחרון של הנדוד שלי - היה בשנת 70 או 69.

ולפי רעו זה אחד ההסכמות הנדוד לי ס כיוחר שהיו יכולים להיות, שלוקחים אנשי טילואיס שבצעם כעה אחרונה-למסק ואיטונים, 4 טניק, לפני כן א ז טניה לפני כן. ברור שההתארגנות של נדוד זו טל קבוצה, זו של יחיד, חייבת להיות הרבה יותר תאסוכית, ואם ניקח בחשבון שהאמון האחרון שהיה בשנת 70 נמשך רק שבוע, אז בעצם זו אחת הסיבות שלא היו החבר'ה מסטיק מאורגנים. אם כי אני נפעתי אמנם בטעה והצני הראשונה יל המלחמה, לפי דעתי גלחפו החבר'ה שכאמת החזיקו מעמד יותר מאוחר, במיוחד שינויים. אמנם הם ירשו את העבודה. כי בכל זאת זה לא דבר-טנשכה. חייל שמאמן לפני כן, הוא בכל זאת יודע את העבודה גם כשהוא בא לטועב אחרי ז שינוי של אימונים. לפני המלחמה עצמה, האמנו במשך רק יומי אחד, אבל - מי כי אלה לא היו אימונים, היו יותר הרגילות וחזרות, ובעצם מה שלמדנו - זה למדנו דברים שלא למדנו לפני כן. כמו - שימוש בגדים, איזה מה אבות בעצם להסביל בתוך הכונקרים, איך מתנהגים בכונקרים, מה לעשות עם העכברים או את כל הדברים האלה. אימונים מאסיביים של ירי, עד מה שלי זכור, לו ודי. אמנם מה ועם ויר חבר'ה יצאו לטיטוזה, אבל זה לא היו מסטיק בכדי לשהב בעצם כקו הראשון. לפני זו דחה הפעם הראשונה שאני בכלל יושב בכל הניירות מלבד הארונים. יף טעם לא יושבתי, לא ב-קוריה, ולא ב-משרדים ככה שלנבי זו הייתה גם טבולת זי. ההרשנו טל כשרדענו לקו, דחה בעצם סגובל לחזק את הקו. ולהחזיק בשורה הטובה ביותר. לא יודע, היה לו בכתון, יתכן שזה היה מהותן מוכרז, אבל בכל זאת דמהיכח ופניבתי על המסקרים שלי, שנחנו לו כשהתן אני אוכל להחזיק כן את הקו. לפני - לפני טח"י המלחמה, ב-50 ימיט לפני המלחמה, דחה הזות כוחות של הנכא הטעוד, היה רעש, דוחחנו עד טח"י הכנתי מהחבר'ה. אמנם אני הייתי לטטה, כמיט שרואים, אז הרגתי שהחבר'ה מדווחים וייר מאשר דיווח קודמיהם. ואסילו דחה הפכר מסייט ישבא זיכר - אני טעה טאחה מדווחים לט על ס נליונה נייר, בעוד החבר'ה קודמיהם, דיווחו רק עד גליון אחד. אני מכין ל היו בכל זאת חויבים דעה להחיותם להבדל הזה שישמטה גדלה כ- 70 ויצו אחוז. לפני דבר נוטף שלסך בעני ב נצב - כשהתן, היה שם ע לפני המלחמה כיום ראשון. כשהגיעה קבוצת חיירות לטטו, ואני רוצה להגיד שהיתה לי דרגשה שבעצם אנחנו ניט נאם ככית. חכרהה ולא במטע.

אני יצאתי כוחות יום ראשון לחוכש, וחזרתי כיום המישי. אמנם היה רעש, הכיונה - של חזרות כוחית, הונברה הכוננת ביחס ללילות של ירה, והחבר'ה יצאו בכל זאת לחוכשי כיום המישי, וישיים לפני המלחמה. ההרגשה דחה גם כיום כיוסר, טלא הכרוץ מלחמה. מי שכן, אבגר נינט אתנו ב-12:30 - אמנם אני הייתי כהעמית, אבל קיבלתי דיווח על זה, שעלולה ל-ריי תלה. אבל לא וירעית מני. מה שכן - תהיה מלחמה התטה ולא מלחמה -

רוע, אנוחו על זה שד נדבר משלב יותר מאוחר. כרע אני אחרתי - עד

מ"ל-מ"ל

יום שבה.

מישהוא כבס - "ב איה רוצה עוד ליסיף משות? זה כחזה או יותר ה-"סטיל" שאני הפשתי בעניין הזה קצת. ופה אני שמח שאנשים באמת מסרו פרטים, אני לא יודע אם זה הכל, אולי אפשר עוד. אבל סך הכל - גם ע"ש וגם רצחק, וגם כל החבר'ה למעשה מסרו פרטים, זה פהרה או יותר חשוב לנו לשלב הראשון. אני אומר - אני לא רוצה להאריך בזה יתר על המידה.

דב קיזר:

אני אומר שעשינו עבודה נמליה ענקית מודיעינית עבור מר צ'ן שלא ההיחס אליה מסה עד לשם. הוא לא ההיחס אליה בכלל. כי אם דווח לו שהגיעו וקיים אל האי אל-גלגל ומגו שהייתי ב-"עברקת" לא ראיתי אף פעם טקסט. ודווח העניין הזה בסביבות השנה 11:00. ו-צ"ן עם דן בן חמישה בסביבות השעה 14:30. עם מצלמות, ואז כשהסנקים אינם, הם אברהם לי - אפה בטח לא ראת, ראתה את זה בעד הנגדי, ראתה את זה בטל, ראתה את זה שם. לא היו סנקים, אין סנקים. הוסר ההתייחסות הזאת לאינסטרסציה שנימסרה, הוסר ההתייחסות לזה שאנשים מודיעים לה אחרי לילה, וזה ניתן לכדיקה ע"י ניירה חכפית. אכטר לכדוק את הדברים. מסרו ששם, מאה עקום נוסף. זה היה רעש של כל הלילה, זה לא רעש של חצי שעה או שעה. שמענו אותם כל הלילה האחרונים, לפחות שלושת הלילות האחרונים. שלא היתה ההיחסות אל הבקר. הידיעה המודיעינית של הבקר האחרון, של ה-6 להורש שהודיעו שהם פרוצו בסוללות - פרצות הדעות, שהודיעו שהורידו את אבני השפה מתוך. התעלר. שהודיעו ששפכו קרקע לתוך המים, לירידות, כשהודיעו על רכב "אפניבי" שחנה בינונו לכין מחנה אל-בלק. ונע קדימה עם רשות הסוואה. כשהודיעו על עשרת עשרה אירועים שהצביעו, כשהודיעו על תצפיתנים שלהם שב-6 להורש לא עלו לתצפית. כשהודיעו שאין הנעה, אנשים לא יצאו לכורה, לא הפלחים, ולא כל אחס מאות היילים מצדדים ופלחים מצדדים שעבדו יחד עם הכולורוזרש שלהם שם. לא יצאו לכורה. לא היתה לזה טעם ההיחסות. ודיבר האחרון הוא והמחמה ביותר, שההוראה האחרונה של אבנר היתה - כוננת מסוסים, שעה 15:00. שום דבר נוסף לא.

סא"ל גמיר:

אני אגש לסכם את השלב הזה שאני הייתי קורה לו סיום הניוס ועד שבה בבקר. לא. אני רוצה להוסיף עוד מילה אחת - גם לגביך, וגם לגבי סג"ר. שהופיעו אצלינו, ולדעתי הונג אתנו. ואני אומר את המילה הונג אתנו. לפני שאני זוכר במפורש, אנהנו באנו אליהם בטלנייה החילה, ולגבי הנופש אני לא זוכר אם זה היה הפרשה היתה או איתו, זה לא משנה כרגע. אבל אחרי זה עברנו לדכרוס לגמרי מעשיום בתוך המוצב. ולא היתה לזה התייחסות. הדבר היחידי שנאמר לנו - צה"ל לא יקדיש יותר פרטה את לחיזונים של המוצבים. כרגע אתה. והדבר היחידי שנעשה, נשלח אלינו קצין תותחנים שיושב פה בטל, שבדק את המרגמה, באמת - אחר אתה עורך כמאת אחודט, שום דבר לא נעשה. לא ניתן היה לטווח אפילו ב-"ש"ים היקייטאת אותה מרגמה עלובה. כי המנדל היה נטל עלחס. דבר נוסף - נימר לנו ונאמר בצורה ברורה מחר, שטאחליכם נימצאות קבללות תותחנים. אתם מסווחים, נימצאים פאחליכם מאות סנקים, מה אחי...

זאת והיא האמירה האחרונה של- נירמר לי ת"פ 9. אני לא יכול לשכוח את הדבר הזה.
אני ישיבתי בבונקר, וכשישכחו בבונקר וחיכותי וזימתי לבר בסופו, וחיכותי. אז אני אמרתי כל הזמן-
לא יתכן, הרי הוא הכסיה. הוא נסר שיש בוהות. אנטו אז הדבר הפוסט ביותר לא קיבלנו,
לא קיבלנו את המועיניו. וזה בהחלטות - - זה לא לקרב עדיין. זה בהחלטות לאמורה הזאת
שמואלים סוללות של הוחלק הוחתים, מאה טניקה.

סא"ל אנטי: אני רוצה לסכם את השלב הזה -
אני כחלט יוצא מהוך הנחה שכל מי שאומר לפחות הוא ככה מרגיש.

אנחנו לא ניגש גם לעשות כאן ניתוח והעטרקות, גם לא כל אלה שאחז אומר - נימצאים כאן כדי להשיב,
ואני אסכם את זה ככה - בקשר לניוס, אני בהחלט מקבל את דעתכם. אני קיבלתי את זה עד לפני
שיצאתי, שכלי כל ספק המועדים של שורה בכל החגים עבור גרוד מילואים ובמיוחד וירושלמי עם
הרכבה דהיום, אין כל ספק שהתאריך הזה הוא בהחלט לא היה טוב. אני רק רוצה לספר
לכם שאנחנו ניסינו לערער על זה. אני הרי ניסיתי לערער כמג"ד למרות שעוד לא הכרתי אתכם
לפני זה. אני יודע שבהסוכה ניסו לערער. כניראה שגם בסיקור, אבל זה לא הסתדר. ולכן גם סבחינת
האופוזיט, לא היו אמונים רציניים וזה בהחלט נכון מה שאתם מוכיחים כאן. יש כה כניוסים אנשים שהיו
ביותר קרבות ביותר של עז"ל והם יודעים מה זה אמונים. ומה החשיבות של אופוזיט. אני בהחלט
טובל ואני יודע את זה, שאנחנו לא עשינו ולא החלטנו כמו שצריך, ועוד יותר נכון הוא שלמעשה
הנודד - שנשיט וחצי לפני היציאה הזאת לא התאפק, גם השטון האחרון שלו היה שבוע ימים, וכלי כל
סוכה, היול הוא לא צריך לדעת באופן האחרון, כי חוד שישי מליהיה, יט לזה משמעות של
הטליטה בעניינים עיוורת, ועלישן טכנית בכל כלי הנשק. כי המטרה בסך הכל היא ככה
ביום גלטי, לשהר את הנודד שלפניו, ודור מילואים, ולכן למעשה הוקדש פחות מיום
לאופוזיט, שגם כן כל המפקדים יצאו להיכוח, ובהחלט נקודה נכונה וברורה, ואנחנו כבר העלינו
אם זה בכל הנורמים. אני מקווה ששד פעם לא יקרה דבר כזה - שיחידה יוצאת
טובלי להחבונן כמו שצריך.

לנבי המודיעין, אז אין לי כל ספק שמצב "מברקת" כמו מוצבים אחרים
לחציות אחרות, השקיעו מאמצים ולקחו ברצינות - אלו אפילו יותר גדולה ממה שהיו רגילים
כחסיכה, את הנשיא המודיעיני. וזה נכון עם הדיווח על 8, ויש חשיבות ומוצבים שדיווחו
על 10 עמודים. אני זוכר ששהתתי עם הקס"ן וגם עם המח"ט, ואמרתי להם - תראה את הדוד טוב יש לנו.
לוקחים ברצינות את העניין, איזה אנשים רציניים, ובמקום שמוסר רגיל כותב 3 או 4 אורות ביום,
הם כותבים עמודים על נבי עמודים. ולוקחים את העניין ברצינות. אני מוכרה לעיין שמוצב "מברקת"
היה בין המוצבים שד הטובים ביותר בעניין חוד. אבל בזה אני אגע יותר מאוחר.

היות ולא הלן את המפי שאני הבאתי אותה, אז אני רק רגע אחד רוצה
עוד פעם להסביר לכל השדים הזה, אך הייתה ההלוקה הנוריות למעשה.

אנ"ס-מה"חתיסטרית
הד - 1 - 178

יש עוד הרבה יותר אמצעים, ואמצעים הרבה יותר משוכללים, לדעת עוד כמה וכמה.
ואל לחשבו שזה"ל ירע מה קורה ב-גדה השנייה, רק מהדיווחים שלנו. את מירב הפרטים, ואת עיקר הדברים הוא ירע לא מהדיווחים שלנו. אני לא אספר על הכל, אבל זה מצולמו אור וכו' וכו'. ועוד הרב ה מאוד פרטים. ככה שלא רק מה שאנחנו דיווחנו, זה היה המודד, אלא עוד הרבה פרטים, אבל כלי כל ספק, חשיבות גדולה, ומרובה גם למה שאתם דיווחתם.

אני יכול לומר - ראשית למען דיוקם של דברים, אני לא זוכר שאני פעם אמרתי לך מה שאני אמרתי לך, ויכול להיות שאיזה מנ"ד 9, א מה"ס אמר לכם. אני גם לא עסקתי בדברים האלה, כשבאתי למצובים. אחי עניין - רמה: מבצעת, ביכולת התפעוליות של האנשים, האיד של הם בשטח, מה קורה מבחינת האנשים, שיש להם מורל, ושהם מתנהגים כמו שצריך. ושיהיה חופשות, וזה עניין מאוד מאוד את כולם בלי יוצא מן הכלל, מה יהיה עם חופשות. אני יכול לספר לכם שהיה מהוכנן אחרי יום הכיפורים, להחליף אותם ואת מילנו ואת כושרה, ע"י פלוגה צנחנים, ע"י סיירה, כדי לאפשר לתגביר את הזה, ואני חושב שאהם זוכרים את זה אפילו. ואני זוכר שנפגשתי כמעט עם ס' לכם, או בעמדה, או בחצונית, גם בערב כיפור הימים. אני זוכר שהכנתם אפילו לארוחת מפקדת, דיכרתו אז עם נוצט,

אני יכול לומר לכם דבר אחד - ולא בגלל שאנחנו כרגע כאן וישכנים.
אני רוצה להם מהמארת. אני בדקתי אישית את מוצב מפרקת, מספר פעמים רב. אני יכול לומר שכמה דברים זהו אופייניים. ז"א הרמה האישית של כל אחד, היא לא היתה נחמט לשינוי במספר ימים. אבל אני התרשמתי ממוצב מפרקת מכמה דברים יסודיים - ראשית - יחסי הכוח טובים בין האנשים, אירה טובה בין האנשים. אני לא יודע אם זה הודות למפקד, ולסמל המעוז שהיה אדם מאוד מאוד סימפטי, או לקבוצה ואת של האנשים. היה לי המיד נעים מאוד לבוא ל-מפרקת. הרב השני - שהתרשמתי, זה הידע והבקיאות המקצועית. אנשים ידעו איפה העמדות שלהם, הם ידעו איך להפעיל, את התרגולות שבחנתי, ואני לא יכולתי לבהון את כל המוצב, כי המיד שהיהי כה - חלק היה בשמירה ותצפיות, וחלק היה במטווח. ורוב התרגולים נוצעו כלילה. התרשמתי מאחידע של המפקדים, התרשמתי מדבר אחד חשוב - שלוקחים את העניין ברצינות, וזה היה לי חשוב. ואני כהחלט לא אמר שאני השבתי, או מישהו מכס השב שפורצת מלחמה. עד הרגע האחרון לא חשבנו שפורצת מלחמה. אבל - כאנשים אחראיים, עם גם קצת נסיון, אמרנו שהייבים להתאמן. אני מוכרח לומר וזה גם שמעתי מכס, ואני ידעתי את זה גם, וציינתי את זה כישיבות מטה בנודד, ששם ממוצב מפרקת, הוא מוצב שלוקח הכל ברצינות. כל הזמן תרגולים, וידע, והעמקה ו- - המיד שהיהי כה ויתה פעילות מלאה ה כהוך המוצב. עוד לא קרה לי פעם אחת שהצלחתי למצוא את אבנר ה-מ"מ, שהוא לא - או על המגדל או באחת העמדות. וכנ"ל את נוצט וחלק - אחרים, וגם כשברקתי תצפיתנים, הרגשתי שאנשים יודעים. אני לא זוכר כרגע באיזה יום נפגשתי עם טי, אבל אני חושב שיצא לי כמעט עם כל אחד מכס להפגש בעמדות. ולכן אני כהחלט יכול לומר שאני על מוצב מפרקת, למרות שהוא לא היה ה"פ מבצעי שלי, היתה לי הרגשה שזה מוצב שמכין את עצמו והוא מוכן.

אנ"ם-מה"ד-היסטוריה
הד - 1 - 176

עכשיו נעבור לשלב השני - שהוא השלב, מיום שבה בבקר, עד

שנתה הפנו הראשון. איך חייתם, איזה חוראות קיבלתם, ואיך דתארגנתם גם לקראת 14:00,

כשנפל הפנו הראשון.

שפרתי, הייתי במשמרת לילה עד הבקר, ככה שגמרתי בשעה 06:00.

והלכתי לנח. הייתי צריך שוב פעם להכנס לפעולה רק כ-16:00 כיום שבת.

זה היה לפני שעה בערך 13:00, אולי אני לא מדויק בדיוק. קמתי, התרחצתי וישבתי בחצר, שזה גם

כלל הדר אוכל, וגם כיה הכנסה שלט. ישבתי ויציתי להתפלל קצת - זה היה יום כיפור כן.

אני לא יודע מה שיהיה - אני שמעתי שהיו שמועה, סלפונגים, מלחמה, אני לא הייתי בעניינים יותר

מדי. כי לא הייתי ער, ז"א קמתי מאוחר. ישבנו וזה היה 13:45, מצלצל הטלפון - מבקשים את אבנר

לטלפון. הוא ריכז מיד, ואז הוא אמר לנו - חבר'ה מלחמה צריכה להפתח בערך כ-16:00 משנה כזה.

אחרי כמה - , אני לא יודע, בערך זה היה 13:55 משנה כזה, הוא אמר - להכנס לכוננות,

לקחת את החגור ואת השפס"צ, את העניינים ולהכנס לעבודה. כל אחד לכך העמדה שלו. יש - ז"א מסוּסִים.

כוננות נ"ם. זכור לי שנכנסתי לבונקר, לקחתי את החגור, את הכל, את הנשק. ואני ו-טמורה

שהיא נרדג, הלכנו לעמדה 4 שהיא עמדה נ"ם.

אתה זוכר שהתחילה המלחמה, היית בעמדה 4

סא"ל אבנר

לא זוכר בדיוק. זה סר כל יד המנדל. וכול להיות אז 3 או 4. אבל אני

דני

דושב זה רק 4, זה בדיוק אחרי המנדל היה. אני -טמורה נכנסנו לשם,

ואתה יודע - התרגשות של דבר כזה, ספן התרגשותנו אני ו-טמורה. אבל היינו בסדר, והתחלנו

להתלוצץ אפילו, הוא אמר - אני אפסוס זה המאנ ואני אָרֶה, אמרתי לו אני אָרֶה וכי'.

לא משנה, אנחנו ככה פחאוס - כאמת עכו. מסוּסִים אבל בנוכר רבו ויריחי עליהם. ירחי כמה

צודרה, זה היה אילוי כמה דקות, ונתחילה החגור. חפונה רצינית.

על התפוצה נספר יותר מאוחר. אני אומר - הראשון, עד 14:00 ?

סא"ל אבנר

איזה הדרך קיבלת? כיבלת - יב טזה שעה? באיזה שעה קיבלת

הדרך שדולכה להיות מלימה, ובאייה צורה

בדיוק אפרונו אמר להכנס לכוננות נ"ם, זה היה בערך 13:55 עד 14:00.

דני

בדיוק ההלכשנו ונכנסנו לעמדה, גר הפנו הראשו שנתה.

זה היה כשהייתם, קיבלנו את התורעה ב-13:45 בערך.

ברינה

שום כוננות "ספיו", היכתי התפלנו, נכנסנו פנימה, לפני שאני אכנס

הרגשתי את הרעמים כבר - וגם כילתי יד יתה. זה הלך שרשרת ככה, אז אמרתי שהגיע הורנו

גם לספוג את זה, ונכנסנו פנימה, הראשון, הייתי עם הרופא שם בפנים הבונקר.

סא"ל אבנר

אתה היית כבויקר המאנ"ד עם הרופא?

כן.

ברינה

אנ"ם-מה"ו-היסטוריה
חד - 1 - 178

ולאורך כל הנוזרה ניראו מעט מאוד חיילים מצריים. האי אל בלח אף הוא ניראה כנטוש.

הכלים הכבדים לעבודות עפר בצפון כאילו בלעמם האדמה, ואף מאות הפלחים והחיילים שוב לא ניראו. שררה דומייה מזורה, גם התצפיתנים המצריים לא עלו למשמרתם. מול מוצב מפרקת היה מוצב. מגדל התצפית, שהיה דומה למגדל שלנו. אולם לא משוכלל בשלנו. עכשיו אני זוכר - התצפיתנים לא עלו. לא היו שם התצפיתנים. בשעה 12:00 ירדתי למפתח, סי נקראתי ע"י אבנר. והוא הודיע שתוריקו מהחסיכה, שישנה כוננות נ"ם בשעה 15:00. אבנר התריע בפניהם על כי לרעהן קיימת פעילות מזורה כבד המצרי. אני זוכר שהחבר'ה התפללו אז. אני זייתי עיף. ואני זוכר שהלכתי יחד עם ערש לישון. זה היה בסביבות השעה 12:30.

ערש: כאשר עליתי למגדל הצפית. עד אז אני לא - -

דב קציר: זה מה שאני זוכר. ערש הצטרף אז לבונקר, אחרי ש-אבנר שלח להחליפו.

הנה - כהדגשה שזוהי היא על המגדל. אבל לא כשעה שהיך קובע אותה.

בשעה 14:00 לערך - אני התעוררתי, מטרסור האינטרקום, וזה לא היה סלפון, זה היה אינטרקום, זה היה באמת דגאן שהודיע על כוננות "ספינה". עשרות פעמים האינטרקום חזר על ההודעה הזאת. "כוננות ספינה". חוץ כדי שתן כוננות ה-"ספינה" שהודעה עליה חזרה ונשנתה באינטרקום, החילונו

לסמוג. ההסגה על המוצב הייתה מדויקת ביותר -

סא"ל אמיר: עד כאן. אנהנו נמשיך אח"כ מכאן

ז"א אני מבין שאחא נימצאת בבונקר שלך, ולא קראו לך לאיזה שהוא תדרוך

בחדר אוכל או משהו כזה, כמו ש... .

דב קציר: אני כאזי מחדר אוכל לבונקר. ירדתי במגדל לכוון החדר אוכל, ומשם

רצתי לבונקר.

טטי: כמו שאני אמר - ביום שישי - שכחתי לעיון שכאורחה מטסקת פתאום

קיבלנו כוננות של נ"ם- ואמרת - הצלחת היו על השולחן, ולא הספקנו גם לאכול. (2)

רצנו ישר לבונקרים. ואמרו - כוננות אחרי שעה, משהו כזה - אבנר נתן פקודה, כל אחד שירד למטבח, שיקח את הצלחת שלו ויאכל. ואכלנו את זה בצורה ^{היא} ואחרי איזה שעה, לא לקח, וזא אמר שהכוננות נגמרה, ואפשר לצאת. וככה נימשך. והתפללנו באותו יום, ולמחרת ביום שבת, סזו שדיווחתי בערב כיפור על הרכב כבד נוחת על הרצפה. וככה זה נימשך. וגמרתי את המשמרת, שזה היה כשעות הערב, כחשיכה, דיווחתי על זה.

ביום שבת בבקר כל אחד, בתפקיד שלו, היה -

ב-12:45 כמו שאמרתי - קיבלנו פקודה, וזהר נכון כי ריכזו אותנו אבנר ואמר לנו - כוננות בשעה 13:00

18:00 הסגו הראשון נופל, לא לקח 10 דקות. הבונקרים. התבונקרים, כוננות "ספינה"

ומשם לקחנו את השלפ"ץ - כובע פלדה, רצתי לעמדה 5. יותר נכון נ"ם, שמה היה ^{הוא}

אנ"מ-מה"ר-היסטוריה
הד - 1 - 178
עוזק מס' ...

אפרתי לו בוא חרד למטה מהר. ונכנסנו לבונקרים, והתחילה ההפגזה כ-שלושת רבעי שעה --

סא"ל אמיר:

לאיזה בונקר אחת נכנסת?

5.

סטני:

סא"ל אמיר:

בונקר 5 יחד עם ערש ועם --

סטני:

לא. ערש לא היה איתו בבונקר 5. מי שהיה שמה - אני, *אמיר*

טענה - בונקר מס' 4.

היו איתו - אנטאר, סמנדזה, הוא ירד אח"כ איתי. הוא דיבר בכר יותר מאוחר.

סא"ל אמיר:

אני מדבר עלשעה 14:00 כשהתחילה ההפגזה?

סטני:

עד שעה 14:00 - כן, ירדנו בחזרה, אהרו שעלו לעמדות נ"מ, ירדנו חזרה לבונקר.

היה אנטאר, אני סטי, ו-סמנדזה, וזהו.

דב קיסרי:

אפשר לחזור משם - לומר הערה חשובה - לגבי הכוננות נ"מ, בשעה 18:00,

לא זו בלבד שהחוראה הזאת הייתה קיומה. אבגר שלח של שם אנשים לעמדות נ"מ.

מה פירוש כוננות נ"מ - פירוש - שלושת עמדות נ"מ, עמדה 9 עמדה 8, עמדה 7 - היו מאוישות.

סלם:

לי אישית, המצב המתוח שם, לא השפיע עלי כי אני ידעתי כבר מראש מה שהיה

הולך שם. שבדיוק בשעה 12:00 היינו בחדר אוכל, התפללנו, - רוב החבר'ה.

ובסביבות - 13:00 - ישבנו גם כן שם, ושוחחנו בין החבר'ה. ב-13:00 אבגר ז"ל, ירד

ל-המ"ל כי קיבל טלפון ופחאום וצא בדחיפות מהמ"ל ואמר לנו -הכר'ה - לנשח, כל אחד

מי שיש לו המקור, ויש לתפקיד שלו. מי שצריך להיות בעמדה יהיה בעמדה. הגור, שכפ"ץ ונשק

ולוחות בהיכון. כי יש התקפת נ"מ. אני אישית עליתי לעמדה 7, כי אני הייתי כאוחו

רנע בשמירה על עמדה 7. היה החור שלי להתלופף שם. ומולי היה כדורק גם אבגר אפרוח ול'הן יעקב

בעמדה 9. ואז חיכינו במתח ככה - כ-10 דקות, ומצטרף אלי ל'ד יצחק.

סא"ל אמיר:

חבר'ה זה ככה במלחמה, כולם רואים את כולם, כל אחד זוכר את עצמו. זה לא

כל כך נורא. גם לא כולכם עמדתם עם טופר ורשמתם. אל תראו בזה שאחד אומר

לא נכון. זה לאט לאט אנחנו נחאים. בשביל זה אנחנו פה כדי לעשות יחד את ההתקדנ.

סלם:

ואז אפרתי צעק בלי רשקול, "ספינה". ול'הן יעקב הודיע בקשר על "ספינה".

סא"ל אמיר:

ואז לאיזה בונקר ירדתם?

סלם:

אני ו-לו י יצחק נישארנו ב- כשפניח.

סא"ל אמיר:

כל מעוז יש לו את הדברים המיוחדים שלו.

אחא הבנת מ-אבגר שהולכת להיות משנה כדומה למלחמת התשה?

- סל"ט - כן. אני כבר לפני כן, לפי מה שראיתי - ממה היה הולך ממה שט.
- אני הכנתי שיקרה משוד. אני יודע אחר סיפור הרגיל, ואחד אמר ככה - אני הכנתי שכל המטבח הזה לא כל כך שינה לי שום דבר. אפילו לפני ש-אבנר אמרתי שמה הולך להיות התקנה ג"מ, אז אני אמרתי ל-הכר"ה - נו, עכשיו יהיה משהו שלא נשתעמם.
- לדד דמזק: אני הייתי בעמדה השער משעה 12:00 והייתי צריך להיות עד שעה 14:00. את ההוראות בעצם של מלחמה, וזה, קיבלתי רק דרך ההכר"ה. ובקשתי שיתלפפו אחי כי לא היה לי שכפ"ץ. אנב - זו פעם ראשונה שאני לובש שכפ"ץ בכלל, וכפי הצערה שהרכב עזר. אני בשעה 14:00 בדיוק, וכשיצא הפנו הראשון מהצד השני - הייתי בעמדה 1 עם נחמיה סל"ט, וכשיצא הפנו אז נכנסנו לשפניה וחיכונו לקבל הוראות נוספות.
- סל"ט - כשהיה יהוד אחי, אמר שזאת רוצה לצאת לבונקר 1, בכדי לצאת לראש מה העניינים. הוא יצא בערך כ-14:30 לבונקר מס' 1, ובערך קצה לפני 15:00 הוא חזר עם בוזקה - -
- סא"ל אמיר: אנחנו מדברים כרגע עד 14:00.
- אנחנו נעשה עוד סיכום, אם מישהוא רוצה להוסיף. אני שר לא יודעת לסוף דעמכם,
- דדדן - בשעה 14:00 כשהתחילה ההפגזה, איפה בסיכומי של דבר הייתם, בבונקר או בעמדה?
- דדדן: אצלנו זה היה ככה - יכול להיות ש - - אני הכנתי ש-אבנר אמר לנו כוננת ג"מ. אז אני ו-סטמחה היינו צריכים להכנס לעמדה 4, ולחיות בכוננת בעמדה ג"מ. וזה ככה היה. אני מה שומע שחבר"ה היו בבונקרים, שאצלם זה היה ספינה. אז אני ו-סטמחה היינו בעמדה 4 ג"מ, ועברו מטוסים, אני טוב פעם אמר. ו- -
- סא"ל אמיר: כשנחת הפנו הראשון, איפה הייתם?
- דדדן: היינו בעמדת יחד עם סמחה הייתי בעמדה. וראינו שהפגזה רצינית, ונכנסנו לשפניה, יראינו שגם בשפניה אי אפשר להחזיק מעמד.
- סא"ל אמיר: כשהתחילה ההפגזה, לדי דמזק ו-של"ט. - איפה היה אמרתי, ודבן יעקב?
- דדדן: הם היו בעמדה 9.
- סא"ל אמיר: עכשיו - יש כאן עוד שני אנשים שלא שיבצנו אותם - זה הסמל, איפה היה הסמל?
- דדדן: הוא היה בחס"ל.
- סא"ל אמיר: בחס"ל יחד איתכם פרץ?
- פרץ: כן. גם הקשר. *הא גרע*
- סא"ל אמיר: בסדר. זה בדיוק לפי אותה הרגול של חוליית הסמל, זה בסדר. עוד לפני המצב הזה עד שעה 14:00 אין.

אנ"ב-מה"ר-היסטוריה
חד - 1 - 178

אז ככה - לנבי, עם תחיה מלחמה או לא, כל אחד יוכל להגיד

אני חשבתי, אני אמרתי - היה נראה לי. זה לניסיוני. מעשית - מהי שזה הניע אלינו -
ובכן ככה - אנהנו המנ"דים החלנו לקבל את הידיעות על מלחמה בשעה 12:00 בערך.
שוב פעם גם אני לא עבדתי עם סטופר. ואז נאמר לנו וקיבלנו הוראות כאלה. שבשעה - 18:00 בערב
הוציאים יתחילו להפגין כניראה את הקו, ועד שעה 17:00 שכולם יהיו מוכנים ככוננת "ספינה".
אני שומע עכשיו מכם על כוננת נ"מ. אינני יודע מאיפה זה הניע. אני משער שאם אבנר אמר
לכם, אז הוא בטח קיבל את זה מהמנ"ל של הגודר שמה. אני לא מניח שהוא המציא את זה על דעת עצמו.
מכל מקום היה מדובר שעד שעה - 17:00 תחיה פעילות רגילה לנמרי. ומשעה 17:00 תחיה
התרגולת של "ספינה" שכפי שאתם זוכרים אותם, כולם בכונקרים, עם שכפ"צים הנורים
החל, ו-מ"ם וקשר בהוף.

אני - בשעה 12:30 לערך, התקשרתי עם כל המעוזים, שהיו החת פיקודי, ומסרתי להם את ההוראה
הזאת. כאשר לנבי כל המעוזים מה היתה גם בעיה של קיפול הצפיות שהיו. כיון המעוזים.
שאלנו גם מנ"ר ו גם אני, מה עני הסנקים, האם הם זדים קדימה? כדי שגויה בסוחים, היתה
הוראה שהניעה, כניראה מלמעלה, הסנקים יתחילו לנוע רק בשעה 16:00 - לקראת 17:00
הם יהיו מוכנים. אני חוזר שוב פעם כדי שהדש, ההכנה היתה - לא רק שלנו אלא גם של המנ"ס
וגם ¹³ ¹⁴ קיבל את זה, שהמלה מה הזאת היא בכלל כניראה, ואם היא תהיה זה מודל של
מלחמה ההתשה. כמובן שבמלחמת ההתשה ידענו שאפשר גם לפשוט על איזה מוצב אחד. לפשוט אני
אמר, אבל בשום מקום לא הסתמנה אצל אף אחד מאיתנו המהשכה - או הידיעה, שחילכת להיות מה
התקפה כללית בכל השטח. כי כפי שכבר גוינתי בסוכים של השלב הראשון, הפירוש
המוריעוני מלמעלה ועד למטה, זה הרגיל. וההרגיל הזה כניראה ב-16:00 גם אסתויים.
עד כמה שזכור לי, ואני זוכר טוב, אני דיברתי אישיה עם אבנר. כסביבות השעה - 13:00 בערך משהו
כזה. ואמרתי לו, ז"א לא אישרתי רק למנ"ר, וידעתי שיש לו הרבה בעיות עם הסנקים, אמרתי -
למרות זה, זה מוצב מגודר 60, זה קצת היה מסוכך להשיג אתכם המיד, מהמ"ל-המ"ל-המ"ל, אבל
דיברתי עם אבנר כסטופר, אמרתי לו - אבנר הפסיקו מייד את הנגט, לאכול, בשעה 17:00
להיות מוכנים, תאסוף את החכר"ה, הסכיר להם מה הולך, שלא יפלו לקראת זה. מהשמיים.
אבנר כמו כל המ"מים, אמרו לי - המנ"ר עוזב. הנוד, הנוד כרצינות. דקות לקח לי לשכנע אותו
את אבנר שאני מוכר ככלל כרצינות, שאני מתכוון, שזה הולך כאן להיות משהו. אבנר אמר לי אין לך
מה לדאוג, מנ"ר, אנשים בסדר, אני בקיא - היית אצלינו, אין מה ל-אוג. שוחה של איזה 5-10 דקות
דקות. ולכן קצת מוזר לי מאיפה הוא קיבל את העניין של כוננת נ"מ. ואני חזאר לי שזה או מההסיבה,
או מגודר 9.

אג"מ-סה"ר-היסטוריה
חד - 1 - 178

ב-13:15 קיבלה החסימה פקודה שנכנסים ל-"שוכך יוניס"

פרץ ויד-קצין בארטילריה:

בשעה 14:00. זו הייתה פקודה מפורשת, שב-14:00 המלחמה

פורצה.

אח הורעה על הסודל הזה של מלחמת החתשה, אמרתו - זה בין

סא"ל אמיר:

13:00 ל-13:00 דיברתי. עם אבנר כמו עם שאר מפקדי

המוצבים. כשביבוח השעה 13:30 - 13:40, אני נקראתי לסה"ט וקיבלתי:

9. שפקד עליוס, להבנס מייד ל-"שוכך יוניס" זה עשוי להתחיל כל רגע. אני הספקתי לדבר, כיוון שהמרכיזה של הגדוד שלטה רק על המוצבים מ-כעברה ומעלה, העלינו את כל המוצבים בכת אחת,

ושוחחנו עם כולם ביחד. והוך כדו השיחה, נמר השיחה ושד כמה. וזראות, רציתי להתקשר

ל-מילני ו-מפרקת, ואז פרצה המלחמה. אבל - מה שאני יודע, ש-כעברה הודיעה ל-מילני, ל-אקלה

ל-מ"מ כ-מילני ואני יודע מ-אקלה שהוא גם התקשר אליכס. אבל אני מניח גם - שהתקלה הודעה

על כניסה מייד ל-"שוכך יוניס", או מייד - שעלול לקרות משהו. גם מנדור 9. ולכן מה שקורה

שאתם למעשה נימצאים פה, במין מצב של מונטה ג"מ וכוננות "ספינה" ביחד. אם לומר את

היפה, אתם למעשה נימצאים בכוננות, ג"מ. מדוע - כי הכוננות ג"מ שלנו לא אפה שכולת

בעמדות. רק במספר עמדות 2 או 3, בדרך כלל 3 - והיחר בכונקרים. אז אם אני רואה את המצב פה-

שלאבנר, ושל הקשר שלו בעמדה 9, של לודי רמק ו-סלט בעמדה מס' 1, ושל דגון, ו-מטוזה בעמדה

מס' 4, והיחר בכונקרים. זה למעשה התרגולת, אם אתם יזכרים טוב, של ג"מ.

ולמעשה כך אתם נכנסתם למלחמה, ועד כמה שאני מכין עלי חלק מכם שכה- או אבנר לא הספיק

לדבר עם כולם. אני מניח שאם דב קציר זומר שהוא לא קיבל תדרוך לפני זה, אז הוא לא קיבל.

זה לא יעזור שום דבר. לכן אני מניח שפה כאיזה שזואסקום לא קיבלתם כולכם תדרוך מפורט

אלא יותר כפי שאנחנו שומעים פה, חלק בהדר אוכל וחלק בכונקרים וכן הלאה. וכך למעשה נכנסם

נכנסתם לשעה 14:00 שבה פרצה המלחמה.

קציר: יש פה איזה או דיוק כאן. כי בעמדה 5 ג"מ, היה פה אדם.

שאתאורו אדם החליף סטי. פירוש - מה שאני אומר - בראה

שמה שאני אומר הוא נכון. אדם שהחליף סטי, ישב שם. ברנע ש-סטי הניע לשם. פירוש - ביננות

ג"מ הייתה קיימת.

סא"ל אמיר: כמה שהייתה. זה ברור גם לפי מיסום השדות.

קציר: לא, לא, לפי מיסום העמדות כרגע יש רק בעמדה יחת.

ובעמדה 9, אבל כי נראה בעמדה 5 - עמדת ג"מ.

סא"ל אמיר: אנחנו היכף נראה. יהבי שאולו אנחנו לא כטוחים טיה כדיוק כאן

אפשר - - לשחזר את כל הפרטים, כי גם הטרנס לנו אנשים לצערי.

אנ"ס-מח"ד-חיסטוריה
הר - 1 - 178

ובכן אנחנו עכשיו נטפל בשעה הראשונה.

משעה 14:00 עד 15:00. ברור לי שזה די קשה להפריד בין כל מהלך הקרב, ויחכן שבכלל נראה לכם הטובה אחת מההחלטה המלחמה עד שעה מסוימת. אבל אני חייב ורצה שנחמק בשעה הראשונה.
מ-14:00 ועד 15:00. אז כל אחד יספר מה קורה איתו בשעה הראשונה. איפה הוא נימצא, מה יורי, מה הוא חושב, מה הוא מרגיש, וגם מה סדר הפעולות של אחרים?

ד"ר:

אני אציין, אבל ששה - אני לא מעורבן בדיוק.

אז כמו שאמרתי - היונו - אני ו-סמורה בעמדה מס' 4.

בכוננות נ"מ. עברו מסוים, ירעו עליהם, זה היה מס' 7 ימות, פתאום התחילה ההפגזה. ההפגזה הייתה רצינית מאוד. אני לא זוכר כמה שאני בצבא, שרתתי, לא זוכר שראיתי דבר כזה.

היתה ממש הפגזה, והיא הייתה מדוייקת, כוללים ממש לתוך העמדות. לתוך העמדה שלנו. נכנסת לי שפניה, גם בשפניה לא יכולנו להשאר, ממש נהנקט, ורסיסים עפו לכל עבר. וממש היוו כמצב סכנה בכלל. אמרתי ל-סמורה, חשמע, אנחנו נצא ונרוץ כל אחד לבונקר שלו. מה שיהיה יהיה. ככה לא נוכל להשאר, אם ההפגזה חמשך, נפטר - "ספינה", ז"א :לא חשבנו על - ז"א צליחה - האם היתה "ספינה", נהיה כבונקרים, פה לא נוכל להשאר בשום : אופן. אמרתי לו - אני יוצא, אני יצאתי

הראשון ורצתי לעבר הבונקר שלי. הערה לציון - הפגזה שהייתה - אתעלה לישור היתה הנרסה לנמרי. עד שלא יכולתי לעבור בכלל. לא יכולתי לעבור. הברזלם, הפחים שהיו מסביב גפלו, ולא היה אפשר לעבור. עם, השכפ"ץ וההגבר, וכל העסק שלנו, זה סיבך אותנו לנמרי. ממש לא יכולתי. נתקלתי ונתפסתי, ונקע לי השכפ"ץ והחולצה, לא משנה, הבעתי לבונקר, נכנסתי לבונקר, אני זוכר הייתי לבד - בונקר 2. שהיא לא מצויין בכלל במפה. (הוא ליד תעלה הקשר למעלה)

זה היה הבונקר שלי. לצערי הרב איתי היחיד בבונקר הזה. מי שהיה שכן שלי, היה בחופש, זה אהה ואתה היית השכן השני. הוא היה גם בעמדה - אני לא יורע - עכשיו טובן לי שהיא היה בעמדה 1.

אז אני הייתי לבד בבונקר. אני לך את האמת, אני התרשתי מאוד. הייתי גם נפחד, זה היה בשבילי הפתעה כזו, שלא ירעתי ממש מה הלך פה. וראיתי שאנחנו ממש נכנסים פה למצב לא נעים. אמרתי - שישלה לי אלוהים. פתחתי מרת קרב, אני זוכר - אכלתי משהו, זה היה חירס, אכלתי שתייה, עישנתי סגריה, ככה שנרעתי פחות או יותר. והיכיתי לוראית. והוץ מזה אני התקשרתי בקשר, לי היה קשר מ"ק 6. התקשרתי ל-אבנר - אמרתי לו אני נימצא בבונקר מס' 2 - עד לוודעה חדשה.

הוא אמר לי בסדר, השאר בבונקר. אני לא זוכר בדיוק כמה זמן זה היה, ופתאום באינטרקום שמענו כוננות פשיטה.

באיזה שעה זה היה - 14:45?

סא"ל אמר:

כן.

ד"ר:

אז אנחנו נתאר כרגע - התארו כולכם עד שעה 15:00. ז"א עד

סא"ל אמר:

לכוננות פשיטה.

דנין:

יש לו עוד משהו לציון - כשהנעמי לבונקר, כשיצאתי מהעמדה -
ותנ עמי לבונקר, אני דאנחי ל-סכחא. אז אני יודע שהוא חסיד נימצא
בבונקר 4. אז אני התקשרתי בטלפון, ולא יודע מי ענה לי. אני חושב שאתה ענית לי, אמרתי - מה עם
סמורא האם הגיע? הוא אמר לי שהוא הגיע, והוא בסדר גמור. אז ישבתי, עד פה. ז"א עד שקיבלנו
כוונות משיטה.

סא"ל אמיר:

ברך ר. ז"א כאן לפי התאור שלך יש איזה מן סוכר מכוננת נ"מ לכוננת
"ספינה". כשהיית בעמדה היה לך קשר עם מישהו מחוץ השפנויה אז

ש היה קשן - - ?

דנין:

לא. לא יכולנו לעשות כלום. ממש לא יכולנו היינו - תחת
הפגזה חזקה מאוד.

סא"ל אמיר:

ברזני - על אהו שלב של ה"ספינה", מ-14:00 עד 16:00?
בהמשך הפגזה אני הייתי בבונקר עם, וחיוכתי לקריאת עזרה של-

ברזני:

אם יש מצעים או משהו כזה. ועמדתו בפתח של הבונקר כל פעם.

הי יוש מצוץ - -

סא"ל אמיר:

היה קשר?

ברזני:

כן, היה קשר עם המ"מ. זהו. הייתה הפגזה חזקה, והתרגשנו קצת בהתחלה,
ואח"כ התרגלנו. כבר. וזהו. בס. יבנה 14:00 נידמה לי, שכלנו את הסווד

הראשון.

פרץ שמעון:

אני הייתי בחל"ל.

סא"ל אמיר:

אתה חזר משהו בקשר, כי הקשר כאן לא הגיע.

פרץ שמעון:

אני זוכש ש-אבנר נמצע ביד, אז הוא אמר, לו שוכנס שוחבוש את היר
או משהו כזה. אז הוא בקש מהרופא משהו, מה הוא יכול לפציעה,

הוא נכווה ביד. אז הוא אמר לו משהו. אז הוא לא נכנס לנמרי להמ"ל, והיי בעמדה.

ביד הוא נמצע.

סא"ל אמיר:

עדי, ברא לספר אתה על אותה השעה הזאת.

עושי:

בעת ספינת ההפגזה, הייתי - כלומר בבונקר עם דב.

ובזמן - - עכשיו אני זוכר טוב שבזמן ספינת הפגזה, עמדה נ"מ שלנו שחיתה

מל בונקר ו ירתה כל הזמן. המאגריה כל - זמן. אני ששעתי את סרטור הצודית כל הזמן.

בזמן זה זמן, כמו שאמרתי קודם, הטלכוני צלצל, נגשתי, דהאק ועקב תודיע לי - הם צולחים.

מפני להעביר הלאה. העברתי - המ"ל עלה על הקו, וכנראה העבירו הוראו - ספינת משיטה - כוננת

משיטה. ואז רצנו דב ואני, לשדרה כס' ש שהיא עמדה על המיים, על התעלה באתר.

טא"ל אנדר:

קיבלתם פקודה ^{מקור} כמקור?

צ טו

קיבלנו פקודה כוננת פשיטה. אז רצתי אני ו-ענדאר, ענדאר לקר את ה- -

מקום שירוצ אחי הוא רץ למקום אחר. אז אני אמרתי - איפה הוא, אז

אמרתי לעצמי - מה אני ארוץ אחריו? מקסימוס אני אלחם לבר.

טא"ל אנדר:

ואז רצת לאן, לעמדה?

טטו:

לעמדה נ"מ.

ובעמדה הנ"מ, פתאום לא לקח איזה כמה דקות, והנני אלי דב קניר ו-ערש.

ולקחנו את המאג, כמו שהוא אמר - אני היכר שמה, ולא ידעתי שכבר הם חדרו לכפנים. לקחנו את

המאג ועלינו לעמדת תצפית. עמדה 5 עצמה.

טא"ל אנדר:

זה קצת אחרי 15:00 - אני בכוונה מה קיטע.

ז"א נוצר מצב ש-רב קציר מניע לעמדת המרגמה ו- -

טטו:

הגענו לעמדה 5 ושמה ראיתי את הסודת,

טא"ל אנדר:

את זה הספר יותר מאוחר.

טלט:

כו ברנע שקיבלתי את התוראה על התקפת נ"מ, עליתי לעמדה 1 עם

הכזוקה. הכזוקה בכלל לא היתה ועולה בעמדה הזאת. כי פשוט אם היתה

זורה בה, פשוט מאד היתה מחסל את החברה, אחי בעמדה, אז שאת עצמי בכלל.

ושמה ישבתי בערך כ-10 דקות, והצטרף אלי לוד, כניראה לוד היה לפני כן, אח"כ הוא ירד,

ואח"כ עוד מעט חזר אלי. שמה עמדנו שנינו ביחד, ואני היתה בפ"מ, והוא עמד בעמדה. ופתאום התחילה

ההפגזה, הוא נכנס כפנים, אני השכתי עוד להסתכל מה תולך בחוץ. פתאום נפל איזה פגז.

דקה אחי לדופן של הנ"מ, ואז החלטה גם כן להכנס לשפני. נכנסתי עם לוד לשפניה, וההפגזה

עלינו ככה בצורה ככה רצונית. באמצע ההפגזה גם כן. על לוד רצק איזה רסיסי כגודל של 3 ס"מ.

כראש - איזה 4-5 ס"מ, ואחד לכונן שלי גם כן, ולפני בערך איזה 5-10 דקות, לפני ההפגזה. שקצת

נחלשה אז עזבתי את לוד. בכלל כשישבנו בשפניה, הורלנו להרגיע אחד את השני. כדי לא להראות

שאנחנו נבהלנו. בכל זאת קיבלנו פחד שהוא. משמה אני ירדתי להמ"ל, רציתי לראות מה תולך.

ירדתי להמ"ל, מההמ"ל גליתי לעמדה 9. זה היה בטביעות 15:00.

טא"ל אנדר:

איך עלית לעמדה מס' 9 מפה?

טלט:

נכנסתי להמ"ל, ומההמ"ל ישר דרך... לכונן הצר, עליתי לעמדה 9.

טא"ל אנדר:

ומה ראית בעמדה 9?

טלט:

ב-9 ישב שם זקק דוואן, אמרתי הלך לטלסקופ. הוא לא היה ב-9. רק

היה היה ב-9.

טא"ל אנדר:

אז זה אחרי 15:00. עד 15:00 אחת יורד למונקר אני מבין.

רצק מה קורה איתך?

- רמזק: אני הייתי בעמדה נ"מ בדיוק בשעה 14:00, הצטרף אלי נחמיה,
- כנראה לפי הוראה של המפקד אבנר. ואמר - כשיצא הפגז הראשון, אז
- אז רוח לו שאם נכנס לשפניה, אז הוא אמר לא - אולי יהיה מסוּסִים. אז הוא קיבל את הפגז הראשון
- בעצם, או את השני, ואז אני נכנסתי לשפניה והוא ישר אחי. ויהי לי מזל שבעצם לא פגע בי הפגז הראשון.
- ובנסנו בערך עד 14:45, שהיננו מייס, והוא אמר - מה שאני מציע שנחזור לבונקר, כי השפניה בעצם
- לא תחזיק מעמד. כי כל פגז שיהיה פוגע ליד, אז השפניה והתה קצת יורדה. מבערך כ-80 ס"מ, אז
- נשאר כ-50. אז הוא החליט שהוא יורד לבונקר, והוא ירד לבד ואני החלפתי שהיית והתפונה נמשכת,
- כ-14:40 - נכה בערך, אז אחרתי. שאני לא ארד כי התפונה נימסכת, מה איכפת לי להשאר
- כשפניה. אחרי 5 דקות אני רואה אחר שילה עם כווקה, ואמר - המצרים עלינו. יצאתי החוצה,
- ושעתי ש-אבנר צועק - הכר"ה ומצרים עולים.
- סא"ל אמיר: מאיפה הוא צעק את זה?
- רמזק: מעמדה מס' 9. לקחתי את המגזן מעמדה מס' 1, עם השרשרת, ורצתי
- לעמדה 9 דרך החצר. דרך וצעכר.
- סא"ל אמיר: כשהגעתי לעמדה 9 עד שעה 15:00 בערך, כן?
- רמזק: תעמי לעמדה 9, קיבלתי הוראה - -
- סא"ל אמיר: מי היה שמה?
- רמזק: היה אבנר ו-דהאן יעקב.
- סא"ל אמיר: היה להטאבל גם כן שאני לא?
- רמזק: היה להם מאג, אבל אבנר נעק =
- סא"ל אמיר: מאיפה אתה רואה מצרים?
- רמזק: אני ראיתי. אבנר אמר לי - "לך לעמדה ד", ניגשת ו לעמדה ד. לפני
- עמדה ד ראיתי שמעמדה 9 אני רואה אתם הרבה יותר טוב, ואן ההחלטה לירות
- לכוון עמדה ד.
- סא"ל אמיר: איפה אחרייית את המצרים, באזור עמדה ד?
- רמזק: באזור עמדה ד.
- סא"ל אמיר: ואחרי כעצמך כמה זמן היית בעמדה 9?
- רמזק: חצי דקה. והנעמי לעמדה 8. ראיתי ששלוש מעמדה בעצם ד, אז לא היה לי
- מה להניע בכלל לעמדה ד. כי הם כבר היו - -
- סא"ל אמיר: טוב, למצב הזה - אני רוצה להגיד עוד פעם - סטי, לפני עמדאר אתה יודע
- לאיזה עמדה הוא עלה, או שהוא נישאר בבונקר. ?
- סטי: לא, לא. הוא יצא מהבונקר, הוא רץ לכוון החצר.

סא"ל אמיר:

אתם רואים אותו? דב קצנד או ערש, אתם רואים את עטדאר?

ערש:

נעלם לי.

סא"ל אמיר:

סמועה, יודעים לאן הוא הגיע?

דנון:

כשאני יצאתי מהבונקר, דיברתי בקשר עם אבנר.

אמרתי לו שאני נמצא בבונקר והכל בסדר, מה עלי לעשות? אז זה היה כבר כוונת פשיטה. אז הוא אמר לי - "דנון, הגיע לעמדה 9" שהיא עמדת המפקד. אז אני הייתי לבד, יצאתי מהבונקר שלי, ובמקום ללכת לחעלת הקישור, תעלת הקישור שיותר מסבך, קפצתי מעל תעלת הקשר או אתה שם לב איפה הבונקר שלי, קפצתי מעל התעלה הזו, והלכתי ליד עמדת המרגמה, שמה יש מן נכש/כוו, משמה. רצתי. לא הלכתי בכלל בתעלות הקישור. רצתי חשוף כחצר, קפצתי, עליית על התעלות מלמעלה.

סא"ל אמיר:

על תנרטור, ומעל ה...?

דנון:

לא. איפה תעלות הקישור, איפה עמדת המרגמה - תעלת קישור יש שמה.

במקום המעלות, רצתי. לכוון עמדת פריסקופ ועמדה 7.

סא"ל אמיר:

הגעתי לעמדה פריסקופ. ראיתי את... עורך עמדת פריסקופ ראיתי ו אוהו שהוא זה בסדר והוא

היה מקשר כל הזמן, היה בקשר. דאגן. ראיתי. אוהו בעמדה 6. וזה בערך עד 15:00. בערך כשקיבלנו כוונת פשיטה.

סא"ל אמיר:

אבל אתה כאן אמר לוי רחוק - שאחא באה ראה פה גם את ד האן

וגם את אמרתי?

רחוק:

אני זו כר טוב, כמו שאני רואה את ה עכשיו.

דנון:

כשהוא היה בעמדה 7, אז דאגן יעקב היה בחוף הפריסקופ, ואני הייתי עם

דאגן יעקב בפריסקופ, וכשהוא נפצע, בדיוק הוא נפצע בעמדה 7, וצעקו

"רחוק נפצע" ואז לקחו אותו משם.

סא"ל אמיר:

רנע, רנע, חבר'ה - אתם מערכבים פה כל מיני דברים. אנחנו מרכיבים על המעב של

כוונת פשיטה - ב-14:45 בערך. ושל דהתארגנות לכוונת פשיטה הזאת.

אז אני חושב שאחא הגיע לעמדת הפריסקופ יותר מאוחר, זה לא ב-15:00 אבל - - כאן זה ברור לי שבשעה 16:00 אתה לא הגיע הנה.

דנון:

אני לא אמר לך שעה, אני אמר לך מה אני עשיתי אחרי שקיבלתי כוונת פשיטה.

סא"ל אמיר:

לוי רחוק, אבל כשאחא הגיע לעמדה 8 עדיין דאגן יעקב ו-אמרתי ב-8, כי

אתה עכרת "רכס"

לוי רחוק:

כן, שניהם היו.

סא"ל אמיר:

וגם אמרתי אמר לך ללכת לכוון הזה?

לוי רחוק:

אמרתי אמר לי ללכת לעמדה 7, אבל ראיתי שבעמדה 7 יש כבר מצרים אז אין לי

מי יודע?

אנ"מ-מה"ד-היסטוריה
הד - 1 - 178

אז עצרתי כ-8 והתחלתי לירות. המשכתי לירות.

קצת:

לשם היקף - מישהו היה מוכרח לשבת בעמדת פריסקופ.

שניה אחת - כהן - כלל כהירגולום יושב מ"מ. המ"מ י ללא שום

סמך לא יושב בעמדת פריסקופ. היחידים שיושב בעמדת פריסקופ, זה היה דהאן יעקב.

סא"ל אמיר:

אבל השאלה אם מתחלף, כי אחם אמרים שחא זה יחד עם אפרתי

.....

קצת:

אני חשב שיכולת פה להיות או הכנה או אי זיהוי מדויק של דווקא של ^{הי"ל}

סא"ל אמיר:

לי יש שאלה אליכם - אולי אתם לא זוכרים, אבל אפרתי בהתחלה עלה פה

לעמדת הפריסקופ עם דהאן יעקב. כשבכוונת השעה 14:00, ואח"כ יותר

מאחר והא משאר כאן את דהאן, והוא בעצמו נע לעמדה *?

סלם:

ככה אני יודע, כי אני התקשרתי איתו בקשר, זה היה עמדה * . אני התקשרתי

איתו לעמדה * .

סא"ל אמיר:

השאלה - אם דהאן היה איתו שם או לא?

סלם: דהאן אט לא יודע. אבל אבנר אני יודע שהוא -

קצת:

ישנה אפשרות נוספת שהם עלו בנקודה הזאת, והם עלו לא כפי שאמא רואה

אז זה, הם עלו בנקודה הזאת - שניהם. נס' . דהאן, ונס אפרתי.

בניראה שהיא טועה כוונתם. כי הוא ראה באמת כאן שניים. אבל הם המשיכו בתעלות, הניעו אל פריסקופ

פה, אפרתי עוזב את דהאן בעמדת פריסקופ, חזר חזרה ל-*. זה עניין של השי שיחוי פה.

סא"ל אמיר:

זה מה שלי ניראה, שקורה בתוך כמה דקות, אנחנו לא יכולים לעלם כל

שניה. אבל בדקה הזאת שהיא להתארגנה, לכוננה פשיטה, המצב הוא כזה -

סני יעקב הופס את עמדה 5, אז את עמדה הנ"מ לכונן רד"ס. דהאן יעקב בעמדה שהיא צריך להיות,

אפרתי מניע הנה, לוד רחוק מפה מניע לשם, סלם באות זמן כבר דרך הבונקר בדקות האלה, קצת ו-עדש

מהוך ה-קירי רצו קודם למרמנות, וכמוכן מאחר שלא יכלו שמה לפשל, חוזרים חזרה אבל זה אנש

ניראה א"כ. ו-דען - נימצא כחץ בהנ"ה לעבר אחת העמדות.

סלם: לבון עמדה * .

דען:

משחו להוסיף - לפני, בכלל לפני ש-לוד רחוק עלה לעמדה * , אני כבר

הייתי בעמדה * .

סא"ל אמיר:

אתה איפה נמצעת בעמדה * ? (כ"כ)

היא נמצעת בעמדה * . כשאני עלו ל-*, היה רק דהאן יעקב. אפרתי היה

דען:

בפריסקופ לפני כן. כי הוא הלך לפריסקופ והוא שם צפה, וכשהוא ראה

את הסירות, את הפשיטה,

לפני

אז הוא צעק שיש פשיטה עלונו. אח"כ הוא חזר - בדיוק בא ל-דהאן יעקב

חבר"ה, נתקדם, אחת לא נצא מהעניין. וככך זה שעה 16:00.

סא"ל אמיר:

מה שקורה, שהיות ולא מכל העמדות וראים את הכל, יש להניח ש-אמרנו
ראש מעמדת דפריסקופ אתה צליחה ישר ממערב אלי כס. אבל כניראה שהוא ראה לא רק במקום הזה, אלא
גם מה באיזה שווא מקום, וזה אחת הסיבות שווא פניע לעמדה 9. ולכן לפי הערכו גם מה באיזה שווא
מקום, יש הנחה אולי שד לא הניע למוצב, אבל יש הצעה.
כעשוי סטי, כשאהה מנלה את הטאירות, איפה אתה מנלה אתם, מול עמדה

7 או יותר דרומה

יותר דרומה.

סטד:

לא, לא. זאת הייתה הנקודה. זה בדיוק מ ול.

קציד:

במקום הזה גם לא הייתה מללה בחזית ומוצב. במקום הזה היה גם-
מין "ר" כזה השדף מסוללה.

Handwritten note: 10/1/41

טוב, אני רוצה לסכם את העניין.

סא"ל אמיר:

טוב פעם ברור לנמר שאנחנו לא יכולים לרעה את הכל, כי

ל צערי גם אבנר ז"ל, וגם דהאן אינם אהנו.

התרגול, אני רוצה שאתה תדע את זה - התרגולים - דהאן אף פעם לא היה

דבציד:

צריך לשבת כעמדה פריסקופ. אני לא זוכר את העמדה שווא ויה צריך

ל הייתה בה... *Handwritten note:* צריך להיות באיזה מיקום

כן, אבל יהאן ש-אמרנו נהן לו מקודה, אתם לא שמעתם. נהן לו כניראה

סא"ל אמיר:

מקודה להשאר שם ולחיות.

ובכן מה של מסתכם מהעניין הזה - מסתמן לי יובסביכות 14:45 לאחר הפגזה

קשה מאוד על המוצב, שערקרה אורו גם בחור הבונקרים, וגם הרשה חלק גדול מהתעלות ומחשור,
אבנר בחיזה/בעמדתו, בעמדה 6 או אולי בשדה 7 גם - ויה - או דרך הפריסקופ או פשוט מאוד עם משקפת
או בעיניים, ויה צליחה של המצרים ממערב. כמובן שלא רק במקום אד, יהאן גם קצת מצפון. וכמו
שמחארים מה גם קצה מדרום. אבל כללית - כוון כללי ממערב לכוון שלכם. ואז כהתאם להתרגולה,
אבנר נהן לכס מקודה של כוננות משיטה, ואני שמע מה לשמחתי שהאינטרקום מה פועל, במרכיב
המרכיבים. הוא לא פעל. וזה בהחלט נקודה חשובה, כי יש כאן מוצבים שלא היה קשר כבר כשעה האלה,
ולכן אנשים גם לא ירש בדיוק לאן להגיע. והדבר העניין, שאנשים למרות ההפגזה ו לטרות התחם הזה של מלחמה
כבר, אני לא יודע אם נחתם לעצמכם דין וחשבון מלא - מלחמת כל אחד רץ לעמדתו, זה בהחלט לפי
דעה מסוין שידעתם ודיחם בקיאים בהרגילות, ויה חשוב.

לא זו בלבד, חלק מהאנשים ויה צריך להיות בעמדות, עמדה סט 2, 3, 4-1

דב קציד:

שהיו חסומות מבחינת מבט עיין לאורך הזה. כניראה שוואה, וזו הגדולה של אבנר

שוכין את העסק. אשיו את האנשים קדימה.

סא"ל אמיר:

נכון, ואת זה רציתי בהחלט לסכם.

אחד הדברים הכרויים שקשה לכם אולי כרנע להזכר בכל הפרטים, זה-אבנר ראה מאיפה הצליחה, ולכן כולכם מתרכזים לכוון מערב, עפון במידה מסויימה מעמדה 9, ודרום, ולמעשה עוזבים את האזור הערפי הסורתי. כפי שאנחנו רואים מה את העשרה, אנשים ישים לעמדה, וכפי שאתם מתחילים לתאר, מתחיל פה למעשה קרב, והראו - קרב זה לא דבר שמתחיל ממי שאומר - מתחיל הקרב. מספיק שאחד יורה כמה כדורים או מפעיל מאג, או יורה עם כוזקה או זורק יומון, זה הקרב מתחיל עם המצרים. עכשיו - צריך לזכור דבר אחד - וזאת אתם הסיבות שלפי דעתי הם נכנסו לעמדה 7 לאור זה של עמדה 7. מי שזוכר גם מהפריסקופ או בכלל מעמדה, היה קשה מאוד לראות מה בעשה מלפטה, ברנע שהיו עוזבים שם של של התעלה וניצמדו לצד שלנו, כמחינה, פשוט אדריכלות של מבנה המוצב, לא ניתן היה לצפות באותו רגע. ולכן היות והם עולחים ככמה מקומות עם כמה סירות. יש כה מסויים שאני לא יכול כרנע לזהות בערך כמה, שודא מצליח להכנס דרך הנדחת ולהניע ממש לגב הסוללה, ואתם לא רואים אותו. ויתכן ש-דהאן בכלל -רעקב, ואפילו אפרתי שחיה שמה הוא לא ראה את הכח הזה, והראשונים שרואים אותו זה למעשה - קציר ו-ע"ש שאים לעמדה המרגמה. ויותר מאוחר - לוי רחוק שמוע לערה 8. ואז למעשה - -

אבנר לא ראה אותם בכלל.

קציר:

כשאני נלקחתי שבוי, אני זכרתי לאור הזה. מה עמדו. וסירות שלהם. עשרות של סירות וזו מה ^{האזור} מה שאני מאמין, ואני מאמין כאמורה שלהם, והורוד את הראשים, עשו את התצויה מה, בכלל לא מול הפריסקופ. הפריסקופ לא היה מסוגל לראות אותם בכלל. כאן החלטתי שהאזור הזה בשביל הפריסקופ היה מה. עכשיו - ז"א דרוסה הוא היה סתם. הם עברו פה, הלכו לכל העירייה של הנדר, יעלו עלינו מפה.

סא"ל אמיר:

יתכן מאוד שהם הניעו גם מדרום. אבל דבר אחד כרוז. היות ופה סטי ראה כסירות סידה, וגם אתה אמר, וזייתם על סירות,

קציר:

יותר מא הר. אני לא ראיתי את הראשונים שהניעו הנה.

סא"ל אמיר:

אז אני מסביר לך, אתה לא ראית, אבל הכח הראשון שהניע, הוא הניע מכאן.

מה שברור לי - שכמו בעאר המוצבים, כמו בשאר המעוזים, נוסף לחצויה

ממש מול המשדום, יש כוחות שצולחים - 400-600-800, ירומה וגם צפונה, ומגיעים לאורך הסוללה ומנסים כל מיני תוואי קרקע. מה שאתה כרנע מוסיף כאן, שאתה ראית כאן, ב-דראיעבר, ואח"כ ניראה בהמשך הקרב, בהחלט סביר להניח ולפני מה שאתם כרנע כבר מתרעבים, שבמקביל לתקיפה ישר ממערב למזרח, יש גם כוחות שעולים מדרום ומצפון. אבל זה אג"ס י"א בהמשך לפי עדויות שלם. טוב - זה המצב כרנע. כערך בשעה 16:00, ואני לא רובח להפריד אותו כרנע מהמשך, ונמשיך הלאה.

אנ"מ-מח"ד-ה, סוריה
הז - 1 - 176

טלם:

יש לו משהו להוסיף. כמו שצויה כ-9 את אמרתי ואת ארמיק,
בפריסקופ את דואן. בפריסקופ אני הייתי גם עם דואן.

סא"ל אמיר:

בסדר, תבה - עכשיו אנחנו מנישים -

אתה הנעת אתה אומר אם - - - היית כאן בפריסקופ יחד עם דואן. עכשיו אנחנו

נלך שוב פעם מסה,

דט"ר:
סא"ל אמיר:

רק רגע, סליחה. הוא לא נעצר בשעה 18:00 בפריסקופ.

קצת דב - קח פיקוד על המיקוד, אתה הספר מעמדת המרגמה, חזרה.

דב קציר:

נסוגנו אני ו-ערש חזרה לעבר בונקר 8, עמדנו בפתח, שם הייתה רחבה קטנה

לפני הכניסה אל ה' בונקר, התקשרתי באלחוט במכשיר קשר כ-מ"ק-6 אל אבנר

ש' היה ברשת מס' 9, אמרתי לו שהמצרים יחדרו ואי אפשר להפעיל את המרגמה אלא כ-80 מעלות.

פירדשו המרגמה משדה הקה. אבנר נתן לי ול-ערש הוראה להגיע לעמדה 8. רצנו לעבר העמדה, וכשעברתי

ליד עמדה הנ"מ של עמדה 8 נילחתי את סטי שישב צמוד לרפטה של עמדה הנ"מ. המאג, והקלע נימצא

על החצובה, זעקתי לעכור - סטי מה אתה וושב, המצרים חדרו למוצב. סטי היה בעמדה הנ"מ, כשהחלה

ההפגזה, ומצא מקסה ע"י שניצמד לדופטתיה. וכשפסקה ההפגזה, לא חש כלל בהרירה

והמצרים הורדנו את המקלע מעל גבי החצובה, לקחנו את ארגז הפשלה והעברנום לעמדה עצמה, הצבנו

את המקלע, ואז ראינו עשרות סירות עמוטות היילים מצויים שהצו את העמלה. התחלנו לרדוף.

סא"ל אמיר:

בדואב הזה שצוינת קודם, כאן ראת את ה סירות. עשרות סירות?

דב קציר:

כן. עשרות סירות.

התחלנו לרדוף ק. ימסרה אמנם ייתה כדורה, אולם הטבעה סירה קומנדו הייתה

מלאכת כשה כי הם היו בנינוח כסראח מתאים תאים, לא יודע, אם לא שקעו. ואנחנו איבדנו,

התחלנו לאכד שרשראות. התחלנו לה רבוץ בהם, השבנו שאמנו ו נתק, נטרל את הכה שמנסה להגיע אל

הכה שכבר קוים. כי אנחנו באופן מעשי לא הוינו וכולים להגיע עורה ל-7. ז"א לא ידענו בדיוק מה

קורה שם באזור הורא. ופחדנו שאם אנחנו נחליל לה רבוץ לכוון של העלות הקשר, אנחנו עלולים לפגוע

במישהו מהיבכים שלנו. אז הרבצנו על הסירות שהתקרבו אלינו. ולדעתי, הטבענו בין 5 ל-7 סירות.

לא מוכן לערוך לנשוא הזה. כי אף פעם לא ייתה ודאות מהלסת. היו להם סירות מתגוררות, כאלו

שאנשים נסעו בהם, אבל אז שהם קפצו למיים, אני לא יודע, קשה להסביר לזה.

עכשיו - הייתה לנו כמות רימונים סוגבלת, אני ראיתי חיכף, כשהגענו לעמדה,

אז סטי התלבש על המאג, היה אחראי על המאג, לי חדר ממלעון, אף ערש רעמדנו באזור עמדה נ"מ 8,

כי חמדנו שהייתה עלייה שלהמצרים מהכוון של עמדה 7, למטה, והם יעלו אלינו מסה, ואז אנחנו

כשאנחנו דופקים אותם לכוון הזה, לא נרגיש בהם. העמדנו את סטי בהלק התחמון של עמדה

הנ"מ, כשהפנים שלו לכוון החצרי. עם החובה שלו. יותר מאוחר ראנו חצייה של - -

באותה - שעה כבר ראנו את הטנקים, 2-3 אני כבר לא זוכר בדיוק. שהיו כבר ברמפה הדרומית,

ו בחסונה כאן היא איננה נראית.

אג"כ-מח"ד-היסטוריה
הד - 1 - 178

מול הרמפה, הזאת - היתה לנו רמפה פה, שפה עוד יין לא מצויינת, לכן אני ...
 טנקים שלנו שעמדו פה ודפקו. אחד עלה, השני הסעין, ואז היתה עבודה צוות שם, וראינו שסידרת שלחם
 מ הקרבת אל האזור הזה. וכמראה מהכנענה לדפוק את הטנקים שלנו כלי שהם ירגישו את זה. החלטנו
 שזה אחד הכוחות העזרים לנו, הרציניים ביותר, ואנחנו מוכרחים ל עזור לו גם כן. הסבענו פה בנקודת
 הזאת 2-2 סידרה. בשלב הזה - המצרים, כבר שמענו את המצרים בחצר, כשהם רצים אל האזור
 זה, ואחרי שכמראה הפסד את ד, 6. זה שוב פעם כמראה, אני לא יודע. אין לנו שום קשר. ^{אחרי}
 לנו כבר בשעה הזאת כבר לא היה שום - לא שלא היה קשר, אבל לא היתה אתפורסציה שנמסרת מעמדה
 לעמדה. שמענו אותם פה, "אסכת-יהוד" כשהם מנסים לעלות על עמדה 8. כן - אמרתי קודם
 ששלחתי את ערש, כאן היה לנו השפניה הזאת, ערש הנוצקשפניה, וחביא 4-5 רימונים, אי לא זוכר בדיוק
 כמה. השארתי לו רימון אחד, לקחנו את עיקר הרימונים - -

השארתי את ערש בעמדת ה-ג"ם עם הרימון הזה פה, ואנחנו עם רוב הרימונים ישבנו פה. כ
 כשמענו את העלייה שלהם באזור הזה, התחלנו לזדק את הרימונים. כי אנחנו פשוט לא ראינו
 אתם. ואז שמענו את המצעים שלהם. פה מאחרי התלית הזאת שהיתה על כונקר 5.
 אז ה בכיות, את הצוותות. את הצעקות - שמה שכב איזה מצוע כמראה מצרי, והם לא פוץ אותו, והתחנן
 ובקש, את כל הצוותות האלה שמענו באזור הזה. כמראה שהם התחרטו, הם ראו שזה קשה, לא מצליחים
 להכנס, יש שם סבל של רימונים, מי שנגמרו לנו הרימונים. עזבו את הנקודה הזאת- דרך אנכי.
 כל האזור הזה היה גם מודשת ברשמיים, נמוכה, ב-ענכביע. חזרו חזרה, כמראה היה להם קשה פה, חזרו
 חזר לעמדה מס' 6 שכבר היתה שלהם. עמדה מס' 7. וז' ניתלו את הקרב הזה המפורסם כמראה עם
 איצ'לירי.

מצ'ל אצ'לירי
 אני מכק שבשלב זה כל אחד יספר רק על דברים שהוא יודע, הוא הרגיש וזאת
 ראה. בריר הסיפור הזה שלך קצת, עם שני הטנקים שלנו שעומדים פה, כפי שאתה
 מ ספי מול הרמפה שלחם פה. ושם הם גם נדפקו.

דב קצרון
 כשאני הייתי שם בפעם השנייה, ראיתי אותם שם עומדים. כשאני כבר הייתי לפני
 3 שבועיה או 4 שבועות שמה, ומצאתי אותם כדיוק באותו המקום.
סא"ל אמיר
 ערש, על ריפור זה.

ערש
 על הסיפור ד"ר. נבוי שאני דיחתי עם הפנים שלי / לכוון חצר המוצב.
 כי הדאגה שלנו היהוד שאם הם כבר בפנים, הם יכולים עם "ר.ס.ג'י." אחד
 לנמור אותו, את העמדה שלנו. אז אני שמרתי ל לכוון של המוצב עצמו. כעה במשך הזמן, נכחתי לראות
 שהמל"כים ומטהורים שפניות, ובנקודים. במידע מתייזם, א אקה על דעמי מטנטים, אבל בקשה מ-שטט
 שיקה את המאן ויכוון אותו לכוון החצר. כי אני ראיתי אותם כבר משחללים בפנים. כעה
 עם טטט נמרתי תיכף ומייד. כשהם מילים אמרתי לו - אני אסמן לך עם היד ככה, אז אתה יורה לתוך חצר.
 הקיצור - ראיתי אותם, והיווה וורה. עלוהם, כשראיתי ז או 2-3 היווה נומר אתם ו- -
 ראיתי אתם בחצר, ובשוחות רצים.

אנ"ס-מח"ד-היסטוריה
ח ד - 1 - 178

עכשיו, בואו נראה קצת מה קורה כאנף המערכי.

או יחס, אתה אמרת שהנעת כאן לעמדה 8,

הערה 1: אני הנעתי לעמדה 8, הסתכלתי לעמדה 7, ראיתי שהמצרים עובדים, עולים מכוון

עמדה 7. הייתה שם נחתה כבר על המים, יריתי לעברם, המצרים, חלק הורידו

את הראש, חלק הצליחו לעבור, וחלק נפגעו. בעמדה 7.

שאלה 1: מה זה נחתה? למה אתה מתכוון נחתה?

זאת לא הייתה סירה. זאת הייתה דבר כזה מרובע, ארוך יותר, עם דוכרה.

שאלה 2: איפה ראית את זה ממש מה מול?

הערה 1: מול עמדה 7.

את המנוע לא ראיתי אחרונה, ראיתי רק את המכסה. לא היה בזה שום סנק,

ירדו משם היילים, ויריתי לכוון - חלק הצליחו לעבור, חלק נישארו שם. אח"כ כשכבר ראיתי שמתנד

זה בעצם אין לי מה לראות, או שהם נגמרו או שחלף כבר עליה, כבר היה לי שטח מה, יריתי לכוון המים

כשמתכוון המים היו סירות. הסנק ממול ראה שאני יורה לכוון הסירות, טובב את הצריח, וירה פגז לירי

ואז נפצעתי זה היה בשעה 15:20.

נפצעתי לכד בתוך העמדה, ושפעתו ש-אבגר אומר, לפי מה שהחבר, זה ל-דטן, שיפנה אותי אחרונה.

שאלה 3: טוב, אנהנו היכף נשמע, אבגר היה על כל פנים בעמדה 8.

תשובה: אני חייתי מה עם איציק. היינו מה בשפניה, עוד לפני שקצת נחלשה ההינה,

אני ורדתי, איציק נישאר ב-שפניה, איציק לוד. הוא נישאר בשפניה, אני

ירדתי להם"ל. איך שאני מה ירדתי להם"ל ופתאום אני שמעתי מה, איך שירדתי שמעתי פשיטה עלינו.

כוונת פשיטה. ופה עליתי לעמדה 9, מה היה דטן יעקב. מה עזבתי את דטן יעקב, והמשכתי לכוון 6 ו-7-8.

מה חי הר כריצה נורמה לו פה, או שב-7. מה נורמה לו שפה חתה פריצה. אני מדבר על בין 15:00 ל-16:00.

כשאני עליתי לפה, הייתה מה פריצה, משה המשכתי לכוון - - עזבתי את ד, נשנתי מה ל-6. מה חי"ה אמרתי,

אח"כ בא דהאן יעקב לכאן, והחליף את אמרתי. דהאן יעקב נישאר בתוך הפרי טקוס אני חייתי מה מצד

שמאל של העמדה. ל אחר-מכן, אח"כ עלה לי פה - - אמרתי חור ל-9. א עזב אותי ואת דהאן יעקב מה

בעמדה 6. לאחר מכן מה שמענו - ועוד לפני כן - ירדתי, ניסיתי - - שמעתי בכוון הזה שעולים עליהם.

צועקים - "עולים עלינו".

שאלה 4: אתה לא ראית מה אתה מצרים בעמדה 7?

תשובה: כשאני עליתי בהתחלה, לא ראיתי שום דבר. מה שמעתי שעולים עליהם, בעמדה 8.

וניסיתי לרדת לכוון עמדה 8, אז במקרה ירדתי לחצר. אז חזרתי בחזרה לכוון

עמדה 6, ומפה עכשיו ח חלנו - - עליו חי לעמדה 6 עוד פעם בחזרה, ואז יצאנו כמעט חצי

נוף מעל העמדה של המריסקופ. דהאן היה בפנים. חייתי מה אח"כ בא והצטרף אלי סמוך לכאן,

ואז ירדנו חצי נוף כלפי העמדה עצמה. ואז ראינו מצרים מה מהרצוצים. ואז התחלנו לירות עליהם.

בדיוק באותו רגע, מה שמענו ש-לר יחס נפצע. מה צעק -

קציר: אתה טענת ששמעת את סמוחה?

תשובה: לא. זה היה אח"כ, כשהורדתי ל-9, סמוחה נפצע. כשפה אני חייתי בעמדה 6, אז

16:00
15:00

מה צעק אפרתי.

רמזכ לוי :

מתי בערך סמוחה נמצע?

טלמ:

אחריו באיזה 20 דקות.

סא"ל אמיר:

אתה אמר שהיית פה בעמדה 6, יחד עם דהאן יעקב ו-סמוחה.

טלמ:

ברגע שהיינו שלושתנו פה, אז בדיוק שמענו ש-רמזק נמצע. ומפה צעק אפרתי.

בדיוק שמעתי את הפיצוץ, ובדיוק שמענו גם כן את ה- - -

לא ידע מי שפינה אותו, בדיוק אותו רגע פה עלו עלינו. מעמדה 6. ואז התחלנו לירות עליהם, בדיוק זרקו עלינו איזה משהו, ומתאוס שמענו פיצוץ. והתחלנו לירות פה. והיה שקט אולם רגע. בדיוק בא אח"כ מפה - עלה דגן. אמרנו לו - אל תהיה פה, המשיך לכוון 9, כי אנהנו פה יותר מדי חבר"ה. אז הוא המשיך לכאן. ברגע זה בדיוק אח"כ בא לנו אפרתי, בא לכאן, ואמר לי - חיש לעמדה 9. כשאני זורתי פה בה זרה, אז כבר לא ראיתי את ארציק. כנראה שפינו אותו מפה. כי דגן שכבר הגיע לפה, שמעתי ממנו שהוא פינה - - -

קציר:

פינו אותו דרך 9, איך לא ראית אותו?

טלמ:

אני הנעתי יותר ו מאוחר אחרי שפינו אותו. כשאני הייתי פה, ו-דגן בא לפה,

אז הוא אמר שאחא בא עם עטאר אם אני לא סופה. אתה היית עוד עם מישהו.

כש-דגן בא לפה, אז הוא אמר לו - להמשיך, הוא עוד ציחני כמה דקות פה, ואח"כ המשיך לכיון עמדה 9. אח"כ בא לכווני - אפרתי, זה כבר בין 80 - 100:00. אני עלתי לעמדה 9, וב-9 פגשתי את דגן. הייתי לבד, בא אלי דגן ו-עטאר, אפרתי באומו זמן היה בעמדה 6.

היו איתי עוד דגן ו-עטאר.

ברגע שאני הייתי פה עם דגן ו-עטאר, אז חיכך אחרי ה - כשהיינו עם איזה 10 דקות. פתעם בא כריצה מפה, אפרתי לכוון הזה. ובא הצטרף אלינו, אני והוא היינו בתוך העמדה, והוא נכנס לעמדה, והוא הראה משהו לחבר"ה, אני אישית לא ראיתי מה הוא הראה לחבר"ה. ובדיוק שמענו יציאות של הסגרה. ואז אני ירדתי, וניסיתי למשוך אותו, ואז הוא נפל באופן איכותי.

סא"ל אמיר:

רגע - אתה מספר - זה כבר אחרי 10:00. השאר את זה אחרי 10:00

לטיכים.

רמזכ לוי:

רק רגע, לי יש שאלה אחת - לפי התאור שלי - כי אמרתי שמפה אם ראיתי ששלים

עלינו. בערך כביזן סר. אז איך יכולים להגיע לעמדה פרסיסקופ בגובה 15:45

או כ-15:40?

סא"ל אמיר:

15:30-15:15 - מה יכול להיות שיש ללבב כמה סיבוב בין הזמנים.

עכשיו נשמע את דגן בגובה להבי י.

דגן:

אני מרכיב בין השעות - 15:00-15:00. אני זעמתי מהבונקר שלי,

קפצתי מהמעלה הזו, רצתי לכובי זה, ורצתי לכובי הפרסיסקופ.

ראיתי את דמך יעקב בתוך הפרסיסקופ, היה בסדר והוא היה מרכיב בקשר, הכל היה בסדר. הלכתי הלאה, סמוחה היה בעמדה ל יורה עם טאג. הוא היה בסדר. ראיתי שהוא עומד ויורה, את טלמ לא ראיתי. ראיתי שהכל בסדר פה, ואני הלא קיבלתי תוראה מ-אבנר לביא אליו לעמדה 9. אני רצתי מדרך התעלה, הנעתי לעמדה 9.

עכשיו - יצוק לוי, לא ראיתי אותו בהחלטה. ז"א כשתנעתי חייתי רק אני ו-אפרוזי.

אני עסרתי מה, מה יש עמדת סרנסה של 25 מ"ס, וזא חייתה כבר פגועה ושדופה שמה. בכלל היה תוח
ובהו. הייתה שמה שריפה, ואז ככה נכחה אבנר. הוא היה קצה פצוע כיו ופס בפסס. היה לו רס,
ואיזה פצע קטן. אני הנ עמי לשפס, ראיתי את אבנר ר מסך בצורה כזו, אפרתי לו-אבנר, חרר רנע
לרופא, הקבל סיפול החזור. הוא אמר - לא, אני בסדר. אי עומרה מעמדה פ, אני זוכר בריוק,
מ-9, ל-7 אתה לא רואה כלום. זה אזור מה לנטוי. בגלל השפה חזת אתה לא רואה כלום. אבל
מה - מפה אתה התעלה גם אתה לא רואה, מעמדה פ אתה לא רואה כלום. רק קצה מחצר הצפוני.
קצה מייט, ואז ראיתי שגן סירדה. וצעקתי ל-אבנר, אני רואה שני סירדה, אחד מהם היה - -
(טראה במפה) הם כבר הצליחו להגיע לפה. ואני צועק ל-אבנר, אי ראה שתי סירדה. אתה הייתה ריקה.
אלה סירדה נטוי אני זוכר. ואחת חזר בה כמה חיילים מצויים. אז הוא אמר לי לזרוק עליהם רימונים.

הוצאתי שני רימונים וזרקתי את הרימונים. לא יודע מה היה - לא שפתי לכ, אז פתאום הייתה הפגזה.
ממש כל הקרב הזה בהפגזה. 'ג'י.ג', (ל מישוה - לא) ראיתי, כי מעמדה זו אי אפשר לראות כלום,
אז לא יריתי על אף אחד. לא היה אף על מה לירות. אז זרקתי רימונים, ואח"כ יצוק לוי מניע,
לא יודע מה זה היה - והוא צועק - פצוע, אני לא ארואה, אני לא רואה. נפצע בפניו. הגיע ל-9.
אני ו-אבנר היינו ב-9. שפענו שיצחק וה' ה פצוע, הוא אמר לי לקחת אותו לחם"ל. הורדתי אותו,
הנעתי לפה? מה בערך יש מה יצאה מהתעלה הזו, של החצר. כשתנעתי לקצה חזה, לפני שאני אעבור
את החצר, ראיתי כבר מצרים בעמדה ז. ישבו על עמדה ז ו-6. מסך ישבו שמה? קצין חל כזה,
נמסר על כל החצר. הם ישבו על כל החצר, וירו. אי ראיתי שהמטב - - אם אני עובר מה דרך

החצר, עלולים לפגוע בי. עכשיו אם יצוק לוי ~~XXXX~~ ולא ידעתי איך להעביר אותו.
אז אמרתי לו - אני זוכר, אפרתי יצוק השמע - "עכשיו אנחנו צריכים לזרו את הקסע הזה של החצר,
זה לא ארוך זה 3 מ' בערך, אתה צריך לרוץ". הוא אמר - ~~XXX~~ אפרתי לו - "לא מעניין

איתי, הרוץ". והוא עמד מה, ואני דחפתי אותו והוא רץ. הוא רץ, ~~XX~~ ואני כל הזמן דחפתי
אותו וזרו עלינו, לא היה כלום, אבל הצלחתי להגיע להקלת קשר. הכנסתי אותו לחם"ל לרופא,
והורדתי שוב פעם. הכנסתי אותו רק לרופא והורדתי שו ב. לא ראיתי מה היה חלאת.
חזרתי לעמדה ז, אני בא לעמדה פ, אי סוצא שפר אספרתי, נחמיה טלס ו-עטראר בנימון. היינו
כבר ארכעה. זה בערך היה עד 14:00. ואז אני זוכר - אבנר בא ואמר - "תסתכלו, תסתכלו", הוריד
את הקסדה, וראיתי ברור שנכנס לו לקסדה. אבל לא עבר אתה קסדה. מסך בקסדה.
והוא ממש צחק מזה. וזא אמר - תסתכלו איך הכדור לא הצליח למגיע בי. אז אפרתי -
ו אנחנו צעקנו - "הוריד את הראש", הוא כל הזמן היה עובר.

סא"ל אמיר דנין, השאיר את זה אצרו 14:00. גם אם זה היה בערך בשעה 14:00.
אנחנו נשמע קצה מה קורה בחם"ל, ברואני מה קורה כאשר רנע בחם"ל.
חמנים מה הם בכלל לא חואמים - מה שחלך שמה. כי מה אני רואה
נמרו את המלחמה כבר ב-15:00. סיהרו אתה עמדות וזוהי. אני הייתי צריך

זמן להיות בנבעת שאול. ושניה, אני בקריאה ראשונה שקיבלתי, זה היה כסביבות 14:00,
16:10 - אנ ו-טעם קיבלנו קריאה ל-ס"מ לנשה שהוא נפצע, ורנע אליו. נשתי אני
ו-נחום

ניגשנו ל-אבנר, והוא אומר שזה לא נורא, קיבל רק טריטה קטנה וזה.

אמר לי "החזור לבונקר". זה רק אחרי 16:00, ופה נמרתם את המלחמה בשעה 15:00.

עד 16:00 לא הביאו לך שום מצוע. מהי הביאו לך את סא"ל אמיר: לוי יצחק?

אתה זוכר ככלל שהוא הגיע אליכם לחם"ל?

כן, בטח. ברזאני:

איזה טיפול נתנו לו? סא"ל אמיר:

עירוי קודם כל, נתנו לו - וחבישה כעונית. ברזאני:

עכשיו - מי נימצא בחמ"ל באותו זמן יחד איתך, הר"ר? סא"ל אמיר:

אני - הר"ר והקשר, סמל - נצחם אברהם. ו-פרץ המקס, ברזאני:

ומה עם קמחי יצחק באותו זמן? סא"ל אמיר:

הוא היה שפה, עדיין בחמ"ל. הוא היה בחילוף עם נצחם. ברזאני:

ז"א כל האנשים שפה, ישנם, נוסף אליכם כרגע, לוי יצחק הפצוע. סא"ל אמיר:

אם הוא אמר שב-16:30 הוא היה צריך ללכת ל-נצחם לסמל סא"ל אמיר:

בקשר לפגיעה,

לא, ל-נצחם ל-אפרוהי. אל תכלבלו. סא"ל אמיר:

עליתי לעמדה בטביכות 16:00 אליו. הוא היה בעמדה 9. ואז אמר ברזאני:

ו-אבנר התפעלנו, הוא הלך לבונן 5, ואני חזרתי את הדרך חזרה, ואני גם

זוכר שהכובע שלי נחפס.

אנחנו נדבר זה זה אחרי 16:00. סא"ל אמיר:

זה השלב לפני שהוא נפצע, אם הוא אומר שזה היה ב-16:00, אז חיבך סא"ל אמיר:

אחריו הוא נפצע. ז"א ב-16:30 הוא נפצע.

ב-16:00 יצחק היה כבר בבונקר. סא"ל אמיר:

רבותי, יש לי עכשיו רק שאלה קדימה. סמחה, איפה הוא נפגע,

בעמדה ד?

כן.

דהאן יעקב איפה נפגע? סא"ל אמיר:

ב-6. סמחה גם ב-6 נפגע. סא"ל אמיר:

אבל אתם לא הנעתם אליהם נכון? סא"ל אמיר:

לא. לא ראינו את הם. סא"ל אמיר:

טוב, אני רוצה לסכם כאן את השלב הזה, כי זה שלב חשוב מאוד.

זאת השאלה הבאמת חשובה - זה מוכיח את כל ההאוריה שלי. שבאמת קציר:

היכף עלו על 7, ולכן אי אפשר יהיה להגיע אליהם.

בשעה כין 16:00 ל-17:00 הם היו כבר למעלה. סא"ל אמיר:

רבותי, הנו ל- לסכם, ויכול להיות שזה לא יהיה בדיוק מתאים לכל אחד מכם.

אבל עם הקצת נסיון שיש לי יותר, ואני שומע כה את בולכם. סא"ל אמיר:

וכבר עשיתי כמה החקירות בכמה מעוזים, והכעיות האלה חוזרות. יכול להיות שהסיכום שלי, הוא לא יהיה שלם ב-200 אהור.

ובכן - לפי מה שמצטייר מדבריהם - לאחר הקרב הראשון, או התחלת הקרב ב-15:00 כשהמצרים נכנסו מה בשעה 19:00, בשעה 14:45-או ב-15:00, או בשעה זאת אתם פחות או יותר רואים אותם, יתכן שהם נכנסו סיפה קודם. הלחימה נעשית בשלושה ריכוזים בערך.

ריכוז אחד - זה הריכוז של העמדה הדרומית, של עמדה 5, שהוא נעשית ע"י הרגומים. קצור, קודש,

ו-ע"י טיטו שהיה שמה. כאשר הקרב שלהם התנהל ע"י סירות שמנסות להצות מולם. עם רימונים, עם כח מצרי שמגיע למרגלות בונקר 5, מכילי שיש תצפית עיין איתו, אבל יש תצפית שמגיעה איתו. שהתקדם כניראה, יתכן לא בכלל בתוך המעוז, אל מאחורי הסוללה, ו הוצע פתאום, וטיטו מאחורי בונקר 5, אנהנו לא יכולים בדיוק לדעת. יתכן שאור שהוא הוצע בכלל מה, ופתאום מה הוא מגיע. וזה לא דווקא אותו כח שהיה מה והולך כאן. יתכן. ובאותו זמן יש כמובן גם שני הסנקים שם, שנימצאים מדרוך למעשה, מנהלים לחימה עם הכח המצרי שצלה גם כאן בקצה של צפון האי, וגם מה עם הכח שצלה מול הסנקים, וסדרות הרביץ ע"י הסנקים. זה מקום אחד של לחימה, לפי המאיר שאחם השמעתם. אזור שני של הלחימה - הוא למעשה שמתרחק מעמדות 6-7-8-9.

שאלה הן העמדות ששלטו על הצד המערבי. כאן לפי הערכתי, לפי הדיווחים שלכם, אבנר ו-דהאן שהם היו בהתחלה בעמדה 6, מתפצלים. כאן קשה לציין מקום מסויים ש-אפתרו היה בו כל הזמן.

יתכן שהוא הבחין שצולחים מהאזור של 5, אז הוא רץ כעצמו לשם. כדי להגיע ולראות עד שאחם הגיע מהוך הבונקרים. ויש כאן מעבר גם מהכוננת ספינה, נ"מ שאחם הייתה בו, לכוננת שסיטה בעיקר לכוון מערב. ואז גם לפי הפקודות של אבנר הוא מביא אותם גם מערבה, וכאן יש תנועה של כמה אנשים.

אני - קשה לי טעה לראות כאן איך דג'ן, וגם טלם הסתובבו כאן בכזאת חופשיות - בעמדות 6 ו-7, כשהיו מה המצרים. אבל יכול מאוד להיות, וזה ראינו גם בתחקירים אחרים, שהמצרים מגיעים

קצה נדפקים, חוזרים חזרה. יתכן שכרנעים האלה, וגם הם צריים מה שהם עלו, הם לא "הלדים" כאלה גדולים, מבוהלים קצת, חוזרים חזרה, נפגעים, יכול להיות שבשלביו האלה היתה מה איזה שהיא תנועה אבל כנראה לי שגם טלם וגם דג'ן לא היו מה הרבה זמן. אלא היו מה זמם דק, ספורות או שניות ספורות.

טלם : את היות בעמדה 6, קרוב לאיזה חצי שעה או שלושת רבעי שעה.

מא"ל אהור : יכול להיות שהזמנים שלך הם קצת -

זמן - - אני יותר הייתי בעמדה 6 מאשר בעמדה 9.

מא"ל אהור : עכשיו - מה שקורה - שבין 15:00 ל-16:00, מתארגנת קבוצה של אל"פים,

בפיקודו של ה-מ"ח, שאבנר עם דג'ן טלם ו-ענדאר, במקום הזה, וכמובן

עם לוי יצחק שהיה בעמדה 8 עד שהוא נפצע. והם למעשה, היות ולא היה קשר עיין כאן, בין 9-8,

ובין 7, לא היה קשר עיין, כאן מתנהל הקרב כפי שאחם תארתי אותו עם האנשים, עם הרובים, המקלעונים

וקצה עם ריפוחים מה גם. באזור הזה, כאשר כאן לפי הערכתי, סמוחה ו-דהאן יעקב שטישארר מה

בשלב הזה לכד, ואפילו אם הם צריים בהתחלה לא נאחזו לגמרי טוב, על כל פנים זה המקום חט, בר

שמסר שהמנו יכול - והם בין 15:00, ה, 16:00, אני לא יודע באיזה שהוא שעה, נפגעים כאן. או מטיהר-

עמדה, או תוך כדי זה שהם יורים. כי אחם גם מצוינים כאן, ש-סמוחה היה בעמדה 7,

והוא ירה מפה על הסירות או יתכן שהוא טנע מהתעלה מצד שם, או מכילי נ"מ, או

מנשק קל. על כל פנים דהאן יעקב ו-סמוחה בשעות האלה, בשעה 16:00, עד שעה 16:00 הם נפגעים

נהרגים, ומה שקורה מה - למעשה המצרים יש להם מה כבר במקום ברור לגמרי.

ואולי ע"ש מה קצת יורה לתוך חוצר, אבל כאן כבר אין התנגדות ואנחנו צריכים לזכור דבר אחד.
גם האזור הזה, שישנם בו שלושת האנשים, אין לו תצפית עיין על אזור 7, וגם אזור 9, אין לו תצפית
על עמדה 7. וזה מאפשר למצרים מבלי שאולי הם יודעים שלא יורים עליהם. להסתובב מה ולהתארנן
מה, כדי אח"כ להכנס בהמשך, כשנשמע את סיפוריכם, מבלי שאפשר לפגוע בהם.
יש לי שאלה אליכם - הופעלה ארסילריה שלנו. מישהו מכנס יודע?
הופעלה ארסילריה, ולאן? ודון. עד שעה 16:00.

אם זהו א"מ, אז

בבנו

לא היה כלום.

סל"ט

דוד פרץ

אני הי יוח קטב"ץ של גרוד 404 במלחמה, שהיה גרוד בניזרה.
על-מנה לתת להם תמונה כללית קודם כל שידעו מה היה בכל הניזורים,

עם פרוץ המלחמה - אז היינו שני שוללות מתנוישה, אחת שישבה ב-דרום, ואחת ב-מזרח,
וסוללה ניהת כנורוניים כמה שנקרא בדרפסט. לפני פרוץ המלחמה, ב-13:16 קיבלתי פקודה
ש ב-14:00 תפרוץ המלחמה. אני קבלתי את זה, אני לא יודע. מנ"רים של 68 ו-99 קיבלו את זה,
ממני שב-13:46 נמשח בלשכה עם יום טוב, מנ"ר 9 והוא לא ידע בכלל מ"זה. ורק כשפרצה המלחמה,
הוא רץ לחזיק את המלונות שלו. סוללה ג' שלנו שנקראה 28 בקשר, ב-דרום, הספיקה לרלג
אתורה ל-"ליסטים"-10, והיתה מוכנה לסיוע באש, והיא השיגה באש עד דרורה. את לחצתה היא
לא השיגה בטוח מבחינת קשת הטוח של ההותח. סוללה של מזרח, קיבלה פקודה לרלג, כשמת
צוין, והחזיקה, וזהקה לקרקע במשך שעה ו-10 דקות בער"ע עם המ"ר שהיה עם הסוללות לתדרך אתם,
כי הוא ידע גם כן שב-18:00 תפרצת המלחמה, והוא לא ח"ה, הוא יצא לתדרך את המלללות. אני קיבלתי
את הפקודה של הדילוג, והוא רק לקראת שעה 14:48 ידלית קנה קנה, לרלג אותו לאחור, ובמקום
לפרוש ב-מאדית 48, פרשו שני ק"מ יותר קודמה ב-מאדית 44. ואז התחילו לירות. הם ירו
לטרונין על מילט, וזה היה כבר בשעה 16:30 בערך, ובטח לא עד ש"ה 16:00, והם ירו לטובת מילט
שאז היו שם קרבות רציניים שהמצרים כבר חו כ-מילט א' נדמה לי וב-ג', ו-ב"ב היו כוחותינו

ונלחמו. הם ירו על מפרקת על רמפות הטנקים, בטווח של הטנקים של הבסל"ש שהגיעו, או לא של
הבסל"ש ש"פ, שהיו שם, ש-רב אמר שראה אותם אח"כ שרופים, וירינו על הרמפות משעה 16:30-
ואילך. ירינו על מפרקת, עלול להיות שלא פגענו, כי לא היה מי שסיווח, ואני חושב שאחד הדברים
שאולי לא היה בסדר מה - זה לא טווחו המעודים זה-ש"פ-ים קודם לכן, ולא היה טווח, והיינו
ו חייבים טווח, ופשוט זה לא היה מוטח כניראה ל א פגענו באש בלתי מבוקרת במשך עצמו.
אבי - ירינו על הרמפות, ומירינו מטכניב על "ש"-ים במשך. כשראה שהם לא היו עסוקים מדי-
ואני רואה את זה גם בתחקיר, כל אחד עסוק כלכך, שבטח לא שמו לב לארסילריה שלנו
אולי, כי הם גם לא סיווחו אותנו, אף אחד שהמעז אלא רק מבחין.

אנ"מ-מת"ר-היסטוריה
הר - 1 - 178

וזה מה שיש לי לומר בנושא הארסילוריה לגבי המעון הזה.

המסקנה

טא"ל אמיר: וככן זה המצב. בשעה 16:00, ואנחה ע כשיו נראה מה קורה לפי

קבוצות. או. דב - מה קורה כאן בהמשך לדברים שלכם?

דב קציר: בשלב הזה כבר ראינו שאין אגם להרכיז על השירות, שהיו במימס.

אני ניסאיתי עם המקלעון שלי לכוון ^{המקלעון} ולכוון התעלה.

סטט הטיס את המאז לכוון החצר. ולכוון התעלות. אנהנו כבר גם ראינו את החלק שבין ד ל-8 אה

התעלות האלו, ראינו מה כבר מצרים. כקושי ראינו. ומהנקודה הזאת הרבצנו ^{להנה}. אש. אנשים שלנו

כבר לא ראינו מה. נילינו שיהחמשה ש לט אדולה, ואו התקשרנו, ניסינו להתקשר כאלהוס, לא.

- - בטלפון השרה ניסינו להתקשר אל קצה 8, לא היתה תשובה משם. ואז ענו לי מן הת"ל.

ענה לי - ^{הוא יחזיק} "קדקד נסנע". וזה אני משער היה כבר בסביבות 17:30-17:45.

טא"ל אמיר: לא. אני רוצה כרגע שוב פע 8 - אני יגיד כאן בכדונה, ^{קול} עד 17:00.

16:00 ל-17:00 אהה אמיר -

דב קציר: ירינו בתוך החצר, ל. לזון החצר, אני יריתי גם לכוון התעלה. כמה פעמים,

טא"ל אמיר: ואחה רואה את הטנקים עדיין שלמים בטקוסם?

דב קציר: אני רואה - הטנקים וראי שלמים. עדיין שב-ים גם, עולים ויורדים. ירום.

טא"ל אמיר: האם הם ירו גם לאזור הקרד ב לרובב או - ?

דב קציר: לי הם ירו - להשערת, מה שאני זוכר, הם ירו אל הרמפה ממול.

כי שם עמד ^{הטנק} הטנק שלהם עמד כפינה הזאת פה. זיהיתי

את הטנק המצרי, ראיתי את הטנה שלו.

טא"ל אמיר: וכל הזמן אתם עדיין אהה חכורה, עם עיש ועם ט"א?

דב קציר: כן.

סטט: בין 16:00 ל-17:00, המשכנו עם התעלה גם כן, ותורדנו את השירות,

עם המאז יותר נכוו. ^{דאקאיזר} המקלעון של זה היה.

טא"ל אמיר: הם עדיין המשיכו להעביר כיתהו במידות?

סטט: כן. עד 17:00. ב-17:00 - כבר פתור באו הסיובה, ואני העברתי את המאז

לצר השני, יריתי גם לכוון החצר,

טא"ל אמיר: האם בתוך החצר כאן ראחם מצרים?

כן, מדליגים לתוך החצר. אז את ערש כשהוא עמד בעמדה הנפית, אמרו

ט"ו

לו - "אתה תוודא כל פעם באזהה מקום המ". מדי פעם היינו מסתכלים לתעלה,

לתעלה ולהצר. וככה מדי פעם, את ערש ¹⁵ התעלה שמניקמתהבונקר, ו-דב שלא יפתיע אותנו

מלמעלה מהעמדה שלנו שיהיה הרמפה הזו, שלא יפתיע/אתנו. ומשם דב היה זורק רימונים

ואני עם המאג. וככה לעמדה שלנו הם לא יכלו כשרם אופן להגיע. ומה שכן, כמו שאמר דב, שמענו

את הצעקה שלהם, שמענו יותר נכון "אללה הוא אלקבר" ו-"מחמד", אני יודע - מהצעקה הזועה.

ועם המאג יריתי לתוך החצר בסוכן.

מה היה מצב התחושה באותו זמן?

ט"ז אביר:

היה, אפשר להניד בהתלהזיה החמושה.

ט"ט:

הרימונים כבר אדלו, וכמוכן ה--

הם המאג עבר כל חסן בסדר?

ט"א אביר:

עבר ללא שום ¹⁶ ויש עוד משהו לציון, כמו שאמר דבן שהמאגים לא

ט"ו:

עברו חלק, אני אומר - אני לא יודע למה לא עברו, אבל בכל אופן

אבנר אפרתי היה יום יום, כל פעם מוריד מאג אחר כל יום לפני השלחה ומנקה אותו.

לפי מה שאני שומע, בינתיים, א ז כל המאגים כן עברו היטב.

ט"א אביר:

אט לא יודע הוא אומר שהיו חלק. אני אומר שאפילו לעצירה קטנה

ט"ו:

לא היה הקלה בטאג. במקלעון ¹⁷ ^{שלה}

כמה מאגים היו לכס?

כ"ג:

אחד.

ט"ט:

אז מה אתה אומר כל המאגים?

כ"ג:

אני יודע שהוא ניגש, היה דואג שהכל יהיה נקי, והכל יהיה מכריז - המאגים.

ט"ו:

דב קציר: ¹⁸ ^{הוא} ^{היה} ^{מעצור}, ואנחנו התכברנו על זה.

דב קציר:

המקלעון עבר כל הזמן?

ט"א אביר:

כמוכן.

דב קציר:

בואו נשמע להשלמת החמושה של השלישייה בעמדה 5 - ערש.

ט"א אביר:

אז כל מה שפירטתי בערך קודם, זה ברור העימות שלי לא היה נכון. זה לא

ערש:

קרה בשעה 16:00, אלא באמה בערך בזמן הזה, מ-16:30 וחלואה

הייתי אומר. אני הייתי בעורף של הממדה, ו-טט - הוא באמה - דב, הנן מחצד החוא, ומדי פעם

אנ"ם-מה"ד-היסטוריה
הד - 1 - 178

גם לעבר המיזם, מהתלולית הזו, כי שמענו אהם כל הזמן מנסים לעשות ^ש מהו. ואני
ו-טני עשיתי ^{דוא} כזה. נירברנו שאם יהיו הרכה חבר'ה אז אני אסמן לו ^{לניר}, אשתוק על הריצפת
והוא יטאטא את זה. לא יודע, מדי פעם מה שהיה היה. הוא ירה, אני יריתי עם הרובה, הוא ירה
עם המאג, ^{אשעה} מריומה כפי שספרתי קודם, ראיתי אהם מהחילים למה את העמדות, ואת השפנות
עם ^{לוימים} ומניעים עד הוצר הזו, עד הפונה. שם זרקתי 3 רימונים. וכל פעם רימון נגר
חוליה הרשה. הם היו באים מדי חצי שעה, 20 דקות, עם ^{לניר} לנגר. היו טוב פעם ושבו פעם
את השפנות והעמדות ושרפים.

ביקום

דב קמיר:
אני רצתי רק לומר עוד דבר שהוא קודם אולי. אנהנו לא היינו מוכנים מבחינה
אתה - החמשה היתה ארוזה, סגורה עם הפלופים. ^{הכחשו} הרימונים היו סגורים
עם ה-איוולירכנף. והקופסאות, הקונסרבים האלה. זה לקח זמן. דווקא כשהיינו צריכים את
הזמן, זה לקח זמן. ^{החומר} לפחות סרטים, להוציא סרטים, זה לקח זמן.

הקופסאות לא היו מוכנות. כסוף - גם זרקנו קופסאות. כשנמרה לנו מכסה הרימונים שלנו. ממש לקחנו
את הקופסאות וזרקנו. כדי לתת להם הרגשה שאולי זה ככל זאת משהו.
סא"ל אמיר: טוב, אנהנו ^{לניר} צפבור עכשיו לרביעיה של 9. דגון התחיל אתה.

דגון:
לקחתי את יצחק לוי ל-המ"ל, נפצע, והורדתי אותו, וחזרתי. מצאתי את נחמיה
ואת עטאר, ו-אמרתי, כמו שהוא אמר - יתכן שהוא לא היה בדיוק באותו זמן
שם, הוא רץ לעמדה יותר למעלה. אבל הוא חזר חוץ כמ"ז שניות. ככה שזה היה ממש כשהנעתי.
או אשתו הראה לנו את הכדור שקיבל בקסדה, ואני לך את האמת - לה לקח הרבה זמן, והוא נפגע.

ע"י הפגז. נפל פגז. הוא בערך עמד בעמדה, כולנו היינו בערך ביחד, הפגז נפל והוא נפגע.
היהודי בתוך ארבעה שניות הוא נפגע. קיבל אהדסיס מה כאזור הראש אחורה, קיבל את זה רצוני.
אז אני אניד לך את האמת, ת/כנסנו למין בהלה כזאת. נ"מיה ו-עטאר לקחו אותנו, ז"א התחילו
לסחוב אות ו, הם היו אחורה, אני הייתי לפניהם, אם אתם הסחבו אותנו אהם, אני

אחכה עליכם. כי המצרים כבר היו בתוך התעלה קרוב אלינו, בערך ליד עמדה 8. פצת אולי
בין 7 ל-8. המצרים כבר ישבו שמה, והתחילו לירות בתוך התעלות שלנו אולי. רק מה - סול שח
שם, היה עיקול. היה שמה איזה מין עיקול ליד 9 ש"יה להם קשה להם לפגוע בנו. אבל
ככל זאת הם סחבו אותנו, ואני הייתי מחפה עליהם, עד שירדנו ^{לניר} ירדנו את ו
להמ"ל. הוא חכנס אותנו להמ"ל, לרופא, אנהנו נכנסו להמ"ל, שלושה יחד

עם אבנר זה ארכע. הכניסו אותנו לרופא, ולחזור לעמדה 9, אין שום סיכוי, לא היה לנו סיכוי,
כי המצרים ישבו שמה. ממש ישבו בתוך הפעדה. לא היתה לנו ברירה, אלא נכנסנו במשך הזמן הזה,
כשהיינו עוד שמה, לפני שנפגע אבנר היה כבר טל נוצם אברהם בעמדה 1.

178

אנ"ם-מה"ד-היסטוריה
הד - 1 - 178

ש מ י ג
- 43 -

ו-קימח' יצחק. אני עוד זוכר, כשהיינו עוד בעמדה 9, לפני שנפגע אבנר, נוצרם צעק משוח, אני לא זוכר את זה. אבל הוא היה בעמדה 1, הוא ו-יצחק קימח.

סא"ל אמיר זי כואו ניראה מה קורה, לאיזה שעה בערך אבנר נפגע? אחת זוכר את השעה?
דני בסביבות 16:00-17:00.

עד 17:00 מס' סימוס. כי כבר בסביבות 18:00 הייתה השיכה, ואנחנו כבר ירדנו לחמ"ל. כ-18:00 היה חושך.

סא"ל אמיר דנין, אבנר כשהכאתם אותו, הכנסתם אותו לחמ"ל.
דני הכנסנו אותו לכונקר הראשוני, (זו חמ"ל עם שני כונקרים) הכניסו אותו לרופא

הם. גם אני נכנסתי לחמ"ל ויצאתי - -

סא"ל אמיר הוא היה פצוע עיני?
דני היא וזה כצוע קשה, והוא לא יזכר מפולו כלום.

~~XXXX~~

הכניסו אותו לרופא, אני לא יודע מה היה הלאה.

סא"ל אמיר אתם ^{בזמן} בקשר - ש-אבנר נס. ו'
דני אני לא חודעתי כלום. אבל מה - כשיצאתי מהחמ"ל, יצאתי מרכנוסד האחורית,

עליתי לעמדה 2. זה בערך קריב אחר לשני. או ש עכירה אחת היא יש בה

גם עמדה נ"ט, וגם עמדה רנילה. בעמדה הישנה היה נורא אברדם, י-יצחק קימח.

אני נכנסתי גם לעמדה 1, ואז הצטרפו אלינו נחציה. י-עידאר בנימין. היינו כבר 5. היינו 5 חבר'ה שמה.

סא"ל אמיר עכשיו - יצאתם כבר מהחמ"ל, המצרים כבר נכנסו לעמדה 9.

דני ישבו כבר בעמדה 9, ואפילו התחילו לרדף לכונן - ג'. זה בסביבות 17:00.

זה היה מצב כיד, שהמצרים תפסי את כל דגיר היערכו שלנו ^{בזמן}

סא"ל אמיר עכשיו אני מבין שכלל הפינוי של אבנר, אז זכתם את המקום, גם בגלל

שהיך בניראה כרץ, ולחזור אז אפשר

דני לחזור ישמה לא ידד שום סיכוי. א אכתי ית. י - י הרבה שם.

סא"ל אמיר ואז יצאתם מהכונקר לספרו

דני בעמדה מס' 1 דחפצנו, אני י-כ קימח, היינו עם י- של ג"ם.

סא"ל אמיר אנחנו נפסיק כאן. אנחנו נעם נכ' ברזאני כיד - היה ריגורייב בחמ"ל

בזה. אתה זוכר את השלב הזה שרביאוי את אבנר?

ברזאני אני, עד כמה שזוכר לי - בסביבות 16:30 כמו שהזכרתי, אז קיבלתי

לקריאה ללכת ל-אבנר. אז זה לא היה משהו רציני, קיבל טריטה ואמר לי לחזור. אמר לי לחזור למקום, וחזרתי, נהגט הוספל לכוון 5, ואחרי 10 דקות הוא חזר לבונקר. ויצאנו לכוון הפתח, כי ראינו שהאש כבר קרובה, ממש מעל הראשים דופקים שמה. ורק ירייה. באותו רגע כבר לא הרגשנו שיש פגזים. היו רק ירייה, וממש יצאנו החוצה, איפה שהרופן, ועמדנו בכוננה,

סא"ל אמיר: לאן יצאתם לכוון החצר?

ברזאני: לכוון החצר.

סא"ל אמיר: וכאן ראיתם, מהעמדות חצר האלה, הנה אלה עמדות החצר, אתם זוכרים אתם?

ראיתם מצרים או לא?

ברזאני: אפירוס. לא ראינו מצרים, רק ראיתי שממש האש קרובה, את ההכחקים של הכדורים

ממש ראינו כשהם שורקים, שזה קרוב מאוד. אז עמדנו בכוננה, נהגט אמר לי -

"תעמוד אהה פה, ואני פה בפתח".

סא"ל אמיר: מהי נהגט יצא לעמדה מס' 1 עם קמטור?

ברזאני: אחרי כערך איזה 10 דקות שעמדנו שמה ראינו שאין מה לעשות שמה כבר. והשבנו

אולי שיבוא מצד שני דרך הנדר, כאמת התפצלנו שוב פעם. נהגט עלה למעלה,

הוא עלה לכוון חשני ואני נישארתי בפתח שמה לאבטה, שלא יכנסו...

סא"ל אמיר: עכשיו - אתה זוכר שהביאו את אבנר פצוע?

ברזאני: לא. אז אני רוצה להמשיך מה מנקודה זו, שבערך בסביבות 16:45 - נהגט עלה לכוון

עמדה 5, ל א יודע בדיוק לאן הגיע, ל-4 או ל-5, אז אני נישארתי שמה רק

לבד והדוקטור היה כפני זה ה... אז בסביבות 16:45 ראיתי שדופקים ממש לכוון הפתח שמה, לכוון 1

הנדר החיצונית, אז ניסיתי לצאת לשמה, אז בדיוק באותו רגע נפל שמה איזה פגז נ"ט, אני לא יודע

בדיוק מה היה. קיבלתי "שופ"ס" כזה שמה כפגזים, איך שהייתי בפתח של הבונקר. אז הרגשתי כאבים חזקים

מאוד ביד, ויצא דם, וניגשתי מהר לדוקטור ונתן לי זריקה, את הכאבים, והבש אותו והשכיב

אותו שמה.

סא"ל אמיר: אתה סמך נפצעת ביד?

ברזאני: כן. אז נשכחתי שמה, וזהו נישארתי אני והדוקטור שמה. כחור התאג"ד.

ויותר - אני שמעתי רק את הדיווחים במשך חמש, זה מה שהיה עד 17:00.

סא"ל אמיר: שמעו, אתה אתה גם כן היית בחור החמ"ל אתה זוכר - ?

שמעון פרץ: אני זוכר שהוא נפצע, הוא נפצע אחרי שנהרג נהגט. אחרי שאתם הבאתם אותו, הוא

אנ"מ-מה"ד-היסטוריה
חד - 1 - 178

בין בונקר 5 ועמדה מס' 6 נחקק מהאזור חזה. והם נלהמו קצת מערבה, ודרוטה. בהמשך הלהיטה, ו לפי דעתי מנעו פה ע"י הרימונים וע"י המאג, והמקלעון והרוכה, מנעו גם פריצה של מצרים מדרום. ומאידך בעצם זה ש-עדש היה מאחור, ומדי פעם גם סטוי ירה על החצר, הם מנעו מהמצרים להשתלט ולכבוש את האזור שלהם ולהשמיר אותם. ז"א כאן הי ה להס' קרב היותו אוטר פנים אל פנים מאחור. וגם קרב למניעה של פריצה לתוך המוצב, מדרום ומדרום מערב. כאותו זמן, הקבוצה שהיתה בעמדה 9, בפיקודו של אמרתי, המשיכה להלחם ולמעשה מנעה ער שלב מסויים כניסה מהאזור הצפון מערבי. מאזור עמדה 9. וכאן היה הרגע הטראגי שיש לו מש-מעו ה גדולה לבני המעוז. שאמרתי ה-מ"מ נפגע קשה, ואח"כ גם נפטר. למעשה לפי התאורים הוא כניראה נחרג במקום. ופה היו שט דכרים, אני לא יכול להעריך אותם אם הם היו בסדר או לא. זה בכלל קשה מאוד להעריך מה כן היה בסדר ומה לא בסדר. אני חושב שהיו פה מספר דברים - א-אדם שאמא/מנע, והוא מ"מ ורוצים ל הלץ אותו להביא אותו לבונקר שהרופא יטפל בו, ואני לא בטוח שאז ירעמם שהוא מה בורדאוה. ואפילו אם ירעמם, צריך להציל אותו. מצד שני - ל השאף אדם לבד באשר שניים מחנים, גם זה אי אפשרי במצב כזה, מה גם שהיה צריך להפוך על עצם הפינוי. ש-דנן למעשה חיפה. ואני מניח שעוד שיקול אחד היה, גם קצת הלחץ של המצרים עליכם. ז"א יתכן מאוד שאם היותם עומדים יתו כבטחון, ולא היותם מוקפים כך עם המצרים, יכול להיות שהיתה תול סה שלכם - אבנר נפגע, אי אפשר לפנות אותו, נישאר פה, ונאכטה את האגף הצפון מערבי. אבל אני אמר - כל הנורמים האלה יחד, יצרו למעט סיטואציה, שעם הפינוי של אבנר להמ"ל נעזב באופן אוטומטי עמדה 9, והקצה הצפון מערבי של המוצב, וזה ביור לגמרי. ברגע שהוא נעזב, היה כאן לחץ כזה של המצרים, הם מויד נכנסו אליו. ואז למעשה כל החלק המערבי של המוצב, מהמרגלות של בונקר 5 שיש אבני שומעים את בעיות הרימונים והמצעים של קבוצה דב קצור, סטוי ו-עדש, ועד עמדה 9 כולל, למעשה בידי המצרים. אני לא בטוח שאחם יכולתם אפילו לראות את כולם, כי יש להניח שהם תפסו תחנות פה בתעלור, ובכל מיני מקומות שיש להם, ואחרי -

דב קצור.

.....עד שלב זה, שעמדה מס' 5 נחשפה מן הצפון.

מ-9 רא אי עמדה 7.

סא"ל אמרתי:

ואי מה שקורה - שלו נשר המוצב שקורם ניסה לבלים את ההתקפה העיקרית ממערב, מתקבל זריחה, ואז שיי פעם יש לנו 3 קבוצות, קבוצה שמחזיקת עדיין בעמדה 5, קבוצה שמחזיקה בעמדה 1 בפיקודו של סמל, וקבוצה שלישית הפעם יותר מצומצמת של הרופא עם 3 מצעים. לוי יצחק, אבירתי, ו-אבנר, או יותר נכון אבנר כבר הרוג. אנחנו יכולים לחזיא כבר את שמו. שני מצעים עם הרופא, והקשר והמקש. וזה כמובן חשף את המוצב בצורה הטובה, מפני שהם יכלו פה. להתארגן, ומפה ליצור להם בסיס מוצק להמשך ההתקפה שלהם.

אנ"מ - נמח"ר-היסטוריה
הד - 1 - 178

אני קודם לא אמרתי לכם, אבל אני כבר עכשיו יכול בערך להעריך.
שהכח של עלה על מפרקת, זה בערך גדוד. לפי הערכי כפלוגה - עלתה עליכם ישר מטעריב, וזו אותה
פלוגה שנכנסה והפסה בהחלה את המטרות באזור 7 ואח"כ באזור 8, אני מניח שכה פלוגתי עלה פה מדרום
והוא נע מדרום, מהכוון של הטנקים, ועוד כפלוגה או כה בערך מקביל לזה, בא מצפון כך שלמעשה
מפרקת ואוקפה גידי כה גדודי, יכול להיות מוקטן, יכול להיות קצת יותר. בטובן עם כל הסייע
הארטילרי והטנקים שראינו את זה קודם. ועכשיו בוא אנהנו ניראה מה קורה משעה 17:00 -

בשלב הזה היד לוחמים 7 או 8.

ב קצתי:

אנהנו הארגו כמה לוחמים, אני לא רוצה כאן להכנס בדיוק למפתמיקה. טובן שכשלב
דזה יש כבר בסביבות שעה 17:00 - 3 היילים הרוגים, זה המ"מ סטנחה ו-דראן

מא"ל אמיר:

שהם הרוגים. עוד שני מצועים, ולמעשה שולמי הרכ בעשרות יש פה 5 ופה 3 זה 8. מול כל אחם המאות
העצומות שחלק מהם וראי נפגע, לפי הערכי בשלב הזה, עד שעה 17:00 אתם הרוגים
עשרות, אגו לא רוצה להגזים - מאת. לפי דעתי אתם הרוגים עשרות. ופה שריון ל ציין בשלב הזה,
שבשלב זה זה יש גם חילופי אש בינכם ובין המצרים שהפסו, א-מעמדה אחת לכל האחר הזה,
ו-ב - נב מעמדה 5, שיוורה לכוון המצר ואני מניח שגם לכוון עמדה 9. סטי. אולי קשה לזכור בדיוק,
אבל מהכוון שממנו יורים עליכם.

עכשיו - צריך לזכור דבר אחד - אני לא יכול להת פה האר מדוייק, כמה
טנקים בשלב הזה היו. אבל בשלב הזה עדיין חסיבת כיי"ט לא הניעה ממש לקו המיזם, חסיבת
כוי"ט לשריון, היא נימצאת כהנועה. ואם אינני טועה, אתם למעשה מצועים
רק עם חסיבת כבר. בערכי. אנהנו לפי דברייכם למדים מה שאחם ראיחם, ששני טנקים עוד היו פה-
שלט, אז אני רוצה לומר לכם - ופה אני אראה לכם את זה על המפה. שהפלוגה או יותר נכון שחי הפלוגה
של גדוד 8 שנעו לכוון מילנא ו-מפרקת, ובעיקר בשלב מסויים, חלק מהפלוגה של מילנא יורדה לכוון
מפרקת, חלק גדול מהטנקים האלה הישמד. ולמעשה רק שני טנקים שאחם כרנע מספרים,
אנהנו יודעים - תפסו והניש. אבל למעשה חלק גדול מהטנקים נדפקו פה מהרמפות שלהם,
מכה מצרי, קומנדו, שעבר כאן בין שני המוצבים, והכין פה מארבים עם סאגרים. אבל אני רוצה שיהיה
לכם ברור שזה לא נכון שהפקירו, פה קרוב ל-20 טנקים נוסעים לכוון שלכם. כפרישה, לצערי הרב
דזה אולי הגודל תדו ל של הטרנדיה פה באזור הזה. ואני לא מדבר על כל קו בר-לב, שכל כך

הרכה טנקים נסעו לא כמו בניז רה הצפונית של מול כל מוצב היו שני טנקים, הם גם הושמדו.

לנו חיתה יותך אפשרות.

דנין:

כן. פה חיתה אפשרות להחפרט, הם מניעים, הטנקים, ומושמדים.

מא"ל אמיר:

חלק מהם אולי לא מושמד, אז הוא נפגע בדרך, מחלצים, אבל

אנ"מ-מ"ה"ד-היסטוריה
הד - 1 - 176

של נודד 9 שהיתה צריכה לפעול באזור סכרקה, ובאיר מילג, ואני דיברתי עם

הוא אמר לי שבשלב מסוים היה ברור ל... ש... תורת פורעים. אז הוא יוריד גם חלק מהסניקים-ממילג,

הם סניקים, ורובם ייגזלו, אשטי נפגע, ואז כל אותו ה... שהמיד הבטיחו לכם שזה וא יבוא

וזה יילי, הוא באמת בא, אכז היה לא יכול לילי. כי הוא בעצמו תמטי.

אני אי אומר לא להלץ את המוצב אתורה. לטביר את ההתקפה וצ צרות. מפני שאם היו באים סניקי

הנה, הם היו יכולים באנסים זפורס עזרי, ואתם יזכיר את דרמפית על יד המוצב, לתפוס על יד הסוללה,

כמו שאנחנו יואים מה כתצ"א, לתפוס כאן ל... ככה, ולירות ככה. ילחם עם תזוחים, ועד ימקלעים

שלחם, וכלו לשבור, אבל הם לא מצליחים להגיע. ילם מהם סניק אבל י... לא יעול מבחינת

עוצמה כי הוא מייך נדפק מ-בזוקות מ-סיגורס ומסניקים שלרם. ויתכן גם מארסילוחיה שלחם.

בפני השמענו גם, יורה על הצירים על דמחוק. כי הם רואים מירמפות שלחם, תמטיים של 6-6 ק"מ

אפילו יותר בעיני, יואים כל תועה של וח שלגו. אנהו נמשיך עכשו -

הארטילריה גי העמחוק, ל... היה כגלל שניסו.... במכרי על זמיו

ההמחוקים.

כל פעם שזה עוב אנהו, אז יוכלרו לראות שיה ים חולך ל- -

יש לי משיר לעיון - כשהו שלפני כן לא צוינוי אנהו. כשאנו החתו בעבדה 9,

וכשהיה שמה סמחה ו-אפרתי, ו-דהאן, כשאני הייר ב-3 לכד, אז שמעתי

ש-סמחה נפגע. צעקו - "סמחה נפגע". אני בדיוק הייתי בעמדה 9 לכד. בדיוק ראיתי את הסירה

ששטה, אז חשבתי שאולי שמה המצרים טמנסים לעלות על 9. וחוכף אחרי איה 3-2 דקות,

בדיוק בא דהאן, ואח"כ בא כרי עד אמחוכי.

בסדר, אנהו נמשיך עכשיו ונראה מה קורה מ-17:00 עד 18:00. ואני

מזכיר לכם. 18:00 - יה דימדומים חשיכה. זה למעשה שלב שיורדה החשיכה.

אז נחזור, נתחיל שוב פעם מהקבוצה 9. דב.

סוב-א-הלכה ואזלה החמורשת של ט. פניחי ל-ט"ז-9. לא היתה תשובה מ-ט"ז-9.

אחרי דקות, השנתי קשר אל החמ"ל. יחזק העשע הקשר אמר לי "קדקד נפגע".

בשלב הזה הוא עוד ו הוסף ואמר - "עורף ברך", ומטוסים שלנו כאים לעזור לכם גם כן.

ובאמת אחרי איזה רבע שעה, הניע מטוס סקיווק אחד, ועבר את קו התעלה, ואז נפתח אש נ"מ כזאת

שעוד לא ראיתי בחיים דבר כזה. השמיים האדומו מכדורים... ובאמת זה היה עד הרואי

מדרגת ראשונה של הטייס הזה, או מלטה, והוא נכנס פנימה, משלב הזה הוא זרק את המטען

של, והמטען נפל הרבה יותר רחוק מאשר המטרה המיועדת, היתה צריכה להיחלף מה - ההחנות

אנ"מ-מה"ד-היסטוריה
חד - 1 - 178

של האנסנטורה במחנה אל-בלחא ראיתי ארז מנסה ללחץ

חזרה למעלה. הוא שבר בחנוכה חדה כלפי מעלה בחזרה, וכשהוא מנסה לברוח. ואז ראיתי

7-6 טילים, אדומים האלו, כשהם מתחילים לרדוף אחריו, וראינו שהוא נפנץ איפה

הוא נפל אני לא יודע. אבל ראינו שהוא גפנע. זאת הייתה העורף היחידה אני חושב, שקיבלנו.

רצו: יש לציון שזה שימח אותנו. כשהיינו בעמדה 1, הוא אמר 1, אני ראיתי 2 אפילו

(מסוסים) עכר נמוך כל כך למעוז, לנו הייתה מין תקווה כזו, שבאמת

מניעה תנכורה, יש משח. ואפילו צעקנו ושמחנו.

רב קצין: אני ראיתי אחד, וראיתי א/ חלפנע. היה עוד שלב קריטי לרעתי, למוצב, בשעות

האלו - זר הפגיעה של אבנר - לפחות לגבי עמדה מס' 5. ~~XXXX~~

~~XXXX~~ אני זוכר - אני ו-טטי, דיברנו אמרנו - הוא כוודאי רק נ פצע, וניסינו לנחם אחד את

השני שהכחור פצוע, זה הוא נהרג, לא יתכן, פשוט לא רצינו לקבל אחתוכדה שגם ישנה אפשרות

גרועה כזאת. לא היה פוקוד. באופן מעט כבר נא היה פוקוד כשלב רוח. כבר לא היה לסי לפנות.

~~XXXX~~ לא היה לנו שום קשר מלכ"ח חמ"ל. אל יצחק יחשע. וזה הוריד את

המוראל. ואז אני זוכר שאני ו-טטי שזדנו בעמדה, יאמרנו - מה יקרה, עכשיו זה היה בריר שזה

עניין של עוד שעה, עוד חצי שעה, עוד דקה, לא בייר מהי, אבל שאנחנו נישמד. אין אפשרות

אחרת. ואז טטי פנה אלי - ואמר - "אתה תחיה מוכן כיפול בשבי" אמרתי לו לא. הוא

אמר - "נס אני לא". אנתנו שמרנו לענמינו כדורים.

כמה כדורים נישאר לך?

(התקשרת לקטעב באמ"צ)

4

**משרד הבטחון
ארכיון צה"ל ומערכת הבטחון**

ס ו ר ה ת י ק

5000 (673)

28/א